

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 261 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

10 septembrie 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
I Rezoluții, recomandări și avize		
REZOLUȚII		
Parlamentul European		
SESIUNEA 2012-2013		
Ședința din 10 mai 2012		
Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 206 E, 13.7.2012.		
Textele adoptate din 10 mai 2012 privind descărcările de gestiune referitoare la exercițiul financiar 2010 au fost publicate în JO L 286 din 17.10.2012.		
TEXTE ADOPTATE		
Joi, 10 mai 2012		
2013/C 261 E/01	Viitorul aeroporturilor și al serviciilor aeriene regionale în UE Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la viitorul aeroporturilor și al serviciilor aeriene regionale în UE (2011/2196(INI))	1
2013/C 261 E/02	Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2010 Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – Raport anual pentru 2010 (2011/2154(INI))	8
2013/C 261 E/03	Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (2009/2170(INI))	17
	ANEXĂ LA REZOLUȚIE	20

RO

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 261 E/04	Comerțul, promotor al schimbării: strategia comercială și de investiții a UE în sudul bazinului mediteranean în urma revoluțiilor din lumea arabă Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la Comerțul, promotor al schimbării: strategia comercială și de investiții a Uniunii Europene în sudul bazinului mediteranean în urma revoluțiilor din lumea arabă (2011/2113(INI))	21
2013/C 261 E/05	Brevetarea procedeelelor biologice esențiale Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la brevetarea procedeelelor biologice esențiale (2012/2623(RSP))	31
2013/C 261 E/06	Pirateria maritimă Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la pirateria maritimă (2011/2962(RSP))	34
2013/C 261 E/07	Sprrijinirea instituirii unei Zile Europene pentru Comemorarea celor Drepti Declarația Parlamentului European din 10 mai 2012 privind sprrijinirea instituirii unei Zile Europene pentru Comemorarea celor Drepti	40

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Joi, 10 mai 2012

2013/C 261 E/08	Cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Corneliu Vadim Tudor Decizia Parlamentului European din 10 mai 2012 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Corneliu Vadim Tudor (2011/2100(IMM))	41
2013/C 261 E/09	Modificarea articolelor 87a și 88 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European Decizia Parlamentului European din 10 mai 2012 privind modificarea articolelor 87a și 88 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European (2009/2195(REG))	42
2013/C 261 E/10	Examinarea în comisie a întrebărilor cu solicitare de răspuns scris rămase fără răspuns (interpretarea articolului 117 alineatul (3) din Regulamentul de procedură) Decizia Parlamentului European din 10 mai 2012 privind examinarea în comisie a întrebărilor cu solicitare de răspuns scris rămase fără răspuns (interpretarea articolului 117 alineatul (3) din Regulamentul de procedură)	50

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Viitorul aeroporturilor și al serviciilor aeriene regionale în UE

P7_TA(2012)0152

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la viitorul aeroporturilor și al serviciilor aeriene regionale în UE (2011/2196(INI))

(2013/C 261 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un plan de acțiune pentru capacitatea, eficacitatea și siguranța aeroporturilor în Europa” (COM(2006)0819),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Linii directoare comunitare privind finanțarea aeroporturilor și ajutorul acordat transportatorilor aerieni care stabilesc noi rute cu plecare de pe aeroporturi regionale” ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „UE și regiunile sale învecinate: o abordare reinnoită în privința cooperării în domeniul transporturilor” (COM(2011)0415),
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2011 referitoare la aplicațiile din domeniul transportului ale Sistemului global de radionavigație prin satelit – o politică UE pe termen scurt și mediu ⁽²⁾,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor” (COM(2011)0144),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0094/2012),

⁽¹⁾ JO C 312, 9.12.2005, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0250.

Joi, 10 mai 2012

- A. întrucât, în prezent, nu există o definiție universal acceptată pentru termenul „aeroport regional”; întrucât aeroporturile a căror principală zonă deservită este o capitală nu sunt incluse în textul prezentului raport; întrucât se sugerează că aeroporturile regionale, adică aeroporturile care nu sunt noduri aeroportuare, ar trebui subdivizate în aeroporturi majore și minore, pe baza tipurilor de legături asigurate de aceste aeroporturi, a volumului de pasageri și a legăturilor cu marile orașe și marile aeroporturi, și întrucât i se solicită Comisiei să stabilească criteriile comune pentru a facilita elaborarea unei definiții corespunzătoare a „aeroporturilor regionale” care să ia în considerare toate elementele susmenționate; întrucât, cu toate acestea, un „serviciu aerian regional” ar trebui definit ca un zbor cu plecare din și/sau sosirea într-un aeroport regional; întrucât, în cadrul dezbaterii actuale privind aeroporturile regionale, va fi esențial să se stabilească diversele roluri și, în special, distincția între aeroporturi insulare și aeroporturi care deservește regiuni inaccesibile sau cu o putere economică redusă;
- B. întrucât aviația regională, ca orice alt mod de transport, este un factor esențial în asigurarea mobilității cetățenilor; întrucât o mai bună conectivitate și o mobilitate intermodală eficientă pot contribui considerabil la îmbunătățirea accesului către regiuni, la dezvoltarea economiei și a turismului și a serviciilor conexe și la răspândirea prosperității economice;
- C. întrucât situația economică inegală a cetățenilor și diferitele niveluri de dezvoltare a infrastructurii generează disparități în ceea ce privește posibilitatea de a utiliza conexiunile cu zboruri regionale în statele membre;
- D. întrucât conectivitatea oferită de aviație cetățenilor și întreprinderilor din regiunile UE, îndeosebi celor din regiunile inaccesibile și insule, este extrem de importantă, contribuind la viabilitatea economică a acestor zone; întrucât aeroporturile din Europa deservește o rețea întinsă de 150 000 de perechi de orașe;
- E. întrucât un număr considerabil de aeroporturi regionale se confruntă cu situația în care o linie aeriană deține practic monopolul și poate exploata această poziție pentru a exercita presiuni multiplicându-și cererile adresate aeroportului în cauză și autorităților locale și/sau regionale, printre altele, cu privire la tarifele de aeroport și tarifele de securitate aviatică;
- F. întrucât vânzările cu amănuntul în aeroport au scăzut în mod considerabil ca urmare a introducerii unor politici restrictive privind bagajul de mână de către anumite companii aeriene; întrucât impactul regulii „unui singur bagaj de mână” aplicate de companii, în special de liniile aeriene low cost, care operează în principal în astfel de aeroporturi, precum și impactul altor măsuri de reducere a costurilor au îngreunat efectuarea de călătorii, determinând un declin dramatic al vânzărilor cu amănuntul la sol pentru anumite aeroporturi regionale; întrucât o treime din profitul vânzărilor cu amănuntul din aeroporturi este direcționat către subvenționarea companiilor aeriene, compensând taxele de aterizare;
- G. remarcă faptul că guvernul spaniol a interzis în mod expres companiilor aeriene să aplice regula privind „un singur bagaj de mână” la decolarea de pe aeroporturile spaniole;
- H. confirmă faptul că aeroporturile principale din unele state membre trec printr-o perioadă de penurie de capacitate;
- I. remarcă faptul că criza datoriei financiare și suverane a modificat semnificativ condițiile privind finanțarea aeroporturilor în UE, în special a aeroporturilor care nu sunt noduri aeriene,
- J. întrucât construirea de noi aeroporturi regionale ar trebui să se bazeze pe o analiză costuri-beneficii,

Joi, 10 mai 2012

- K. întrucât investițiile sectorului public în reformarea aeroporturilor ar trebui să se bazeze pe o anumită legătură între suma cheltuită și numărul pasagerilor care folosesc infrastructura,

Economia serviciilor aeriene regionale

1. subliniază necesitatea unei obligații de asigurare a serviciului public în cazul serviciilor aeriene de interes economic și public, în special acelea care conectează regiuni îndepărtate, insule și regiuni ultraperiferice, având în vedere izolarea și caracteristicile fizice și naturale ale acestora, pentru a le asigura accesibilitatea deplină și integrarea teritorială; subliniază că obligațiile existente privind serviciul public ar trebui menținute; consideră că aceste servicii nu ar fi viabile din punct de vedere economic fără bani publici; subliniază importanța creșterii competitivității regiunilor ultraperiferice și promovării integrării lor cu alte regiuni, astfel încât să se diminueze decalajele lor economice față de restul Europei.

2. consideră că este de preferat să se evite proliferarea aeroporturilor regionale și observă că dezvoltarea de aeroporturi regionale ar trebui să urmărească obiective precise, pentru a evita crearea de infrastructuri aeroportuare neutilizate sau utilizate inefficient, care ar putea genera o povară economică pentru autoritățile responsabile; încurajează, dimpotrivă, consolidarea legăturilor existente, în special în acele zone care prezintă dificultăți geografice (ca de exemplu insulele); salută, în acest sens, orice inițiativă care urmărește dezvoltarea rolului transportului public, inclusiv al celui rutier, în promovarea legăturilor; subliniază faptul că finanțarea publică pentru aeroporturile regionale ar trebui să fie compatibilă cu articolele 106 și 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește ajutoarele de stat; consideră că ar trebui să se prevadă un sistem de sancțiuni care să se aplice liniilor aeriene care se mută din aeroporturile regionale ca urmare a primirii fondurilor înaintea datei stabilite;

3. solicită Comisiei să revizuiască Decizia 2012/21/UE privind aplicarea articolului 106 alineatul (2), prin care pragul pentru care un aeroport poate primi ajutor de stat, fără a trebui să notifice Comisia, a fost redus la 200 000 de pasageri/an, luând în considerare faptul că, în Orientările comunitare menționate mai sus, se prevede că un aeroport poate deveni rentabil atunci când are un trafic de peste 500 000 de pasageri/an;

4. consideră că aeroporturile regionale, având în vedere impactul lor economic și asupra mediului, ar trebui sprijinite în mod adecvat de autoritățile naționale și regionale, ar trebui să se supună consultărilor la nivel local și regional și, pe baza analizelor de rentabilitate, ar trebui să fie considerate eligibile pentru a solicita finanțare din fonduri ale UE, precum și din cadrul altor instrumente de inginerie financiară finanțate de UE în cadrul noului cadru de programare; sugerează Comisiei să țină cont de oportunitățile oferite de aeroporturile regionale ca parte a rețelei europene centrale de transport;

5. solicită definirea strictă și transparența criteriilor pentru obținerea de subvenții și fonduri publice;

6. solicită Comisiei să adopte o abordare echilibrată cu ocazia revizuirii liniilor directe privind aviația pentru a crea condițiile unei dezvoltări viabile din punct de vedere social și economic a serviciilor aeriene regionale, având în vedere dezvoltarea infrastructurii necesare pentru a asigura intermodalitatea, asigurând, totodată, accesibilitatea acestor servicii pentru cetățenii UE și luând în considerare principiile subsidiarității și proporționalității;

7. în sprijinul dezvoltării aeroporturilor regionale și al construirii de noi aeroporturi regionale – în special în țările ale căror aeroporturi naționale sunt situate în regiuni îndepărtate – solicită Comisiei să acorde o atenție specială dezvoltării teritoriale echilibrate a regiunilor care corespund nivelurilor I și II ale Nomenclatorului unităților statistice teritoriale (NUTS), pentru a asigura inovarea și competitivitatea în regiunile care sunt îndepărtate de capitală și nu beneficiază un acces corespunzător cu ajutorul mijloacelor de transport, precum și pentru a facilita dezvoltarea unor adevărate noduri economice și de transport;

8. subliniază faptul că o dezvoltare adecvată a aeroporturilor regionale contribuie la dezvoltarea regională a sistemului turistic, care este un domeniu vital pentru multe regiuni europene;

Joi, 10 mai 2012

9. ia act de faptul că turismul demonstrează o capacitate sporită de rezistență în fața crizei economice și că ar trebui să se acorde o atenție deosebită oricărui element și oricărei acțiuni de politică economică susceptibile să sprijine sau să stimuleze buna funcționare a turismului, așa cum se întâmplă în cazul proiectelor referitoare la transportul aerian și la infrastructurile aeroportuare;

10. subliniază faptul că unele aeroporturi regionale sunt operaționale numai pe perioada sezonelor de turism de masă, care adesea creează o problemă în plus pentru organizare, implică costuri unitare mai mari etc.; solicită Comisiei să ia în considerare natura și problemele specifice acestor aeroporturi regionale sezoniere atunci când adoptă o legislație nouă pentru acest sector;

11. subliniază faptul că aeroporturile regionale devin tot mai importante pentru liniile de charter și pentru transportatorii low cost; subliniază faptul că, în prezent, liniile charter sunt folosite în principal pentru zboruri pe distanțe lungi către destinații de vacanță, având o distanță mai mică între scaune și servicii la bord de o calitate inferioară celor puse la dispoziție de companiile aeriene istorice care zboară regulat, operând adesea de pe aeroporturi regionale care nu pot susține un serviciu regulat și depășind nivelul competitiv al liniilor aeriene low cost, care zboară pe distanțe scurte; reamintește faptul că aeronavele cu fuzelaj îngust sunt preferate pentru rutele pe distanțe scurte, în special atunci când transportatorii din rețea operează între nodurile aeriene și aeroporturile regionale, precum și de transportatorii low cost;

12. solicită Comisiei să garanteze aplicarea corectă a legislației naționale și europene privind condițiile sociale și de încadrare în muncă ale liniilor aeriene, astfel încât personalul angajat în cadrul unui aeroport regional să nu devină o victimă a dumpingului social, iar concurența loială și un mediu concurențial echitabil să poată fi asigurate în sectorul aviatic; solicită condiții contractuale decente pentru personalul aeroportuar, vizând în special aeroporturile în care cea mai mare parte din trafic este asigurată de liniile aeriene low cost;

13. se arată preocupat de faptul că anumite practici ale liniilor aeriene low cost, care operează adesea din aeroporturi regionale, duc la o proastă calitate a serviciilor pentru pasageri și la o deteriorare a condițiilor de muncă; având în vedere practicile comerciale agresive aplicare în prezent de anumiți transportatori aeriene low cost care operează din aeroporturile regionale de a profita de poziția lor dominantă și având în vedere că activitățile comerciale sunt o sursă majoră de venituri pentru aeroporturile regionale, este preocupat de regula bagajului unic și de alte restricții referitoare la bagajul de mână impuse de anumite companii; consideră că astfel de practici reprezintă o încălcare a legii concurenței și că aceste restricții pot constitui un abuz de poziție dominantă din partea transportatorului; de aceea, solicită statelor membre să stabilească limite superioare comune care să fie impuse liniilor aeriene în ceea ce privește astfel de restricții și consideră că orice verificare legată de restricțiile de greutate a bagajelor ar trebui efectuată înainte de a sosi la poarta de îmbarcare;

14. solicită tratarea achizițiilor cu amănuntul din aeroporturi ca „articole esențiale”, cum este cazul articolelor precum jachetele; aplaudă decizia Spaniei de a respinge practicile menționate la alineatul (13) de pe teritoriul său ⁽¹⁾ și invită Comisia să examineze posibilitatea introducerii unei măsuri similare pentru toate serviciile aeriene din Europa;

15. consideră că transportul de marfă este un factor pozitiv pentru aeroporturile regionale care poate stimula dezvoltarea și crearea de locuri de muncă, nu în ultimul rând prin stabilirea unor servicii conexe la sol și a unor activități comerciale legate de aeroporturile regionale; solicită Comisiei să elaboreze o strategie care va promova transportul de marfă și va facilita cooperarea între aeroporturile regionale învecinate;

16. solicită autorităților competente din statele membre să propună planuri ce vizează dezvoltarea și eficientizarea aeroporturilor regionale existente;

⁽¹⁾ Legea 1/2011 (4 martie 2011) de stabilire a Programului național de securitate a aviației civile, de modificare a Legii 21/2003 privind siguranța navigației aeriene (7 iulie 2003).

Joi, 10 mai 2012

17. consideră că aeroporturile regionale nu ar trebui să fie instrumente de mărire a deficitului public și, ca regulă generală, ar trebui să fie sustenabile din punct de vedere economic pe termen mediu;

Mediul înconjurător și inovarea

18. solicită Comisiei și statelor membre să accelereze dezvoltarea Întreprinderii Comune pentru a dezvolta sistemul european de gestionare a traficului aerian de nouă generație (SESAR), inițiativa Clean Sky și implementarea pachetului legislativ Cerul unic european în regim de urgență; remarcă faptul că, prin activitatea SESAR și datorită rolului important al Serviciului european geostaționar mixt de navigare (EGNOS), aeroporturile regionale vor beneficia de pe urma unor proiecte precum turnuri de control la distanță, gestionarea congestiunilor și a vitezei și proceduri operaționale îmbunătățite;

19. confirmă faptul că gestionarea capacității la aeroporturile cu „sloturi coordonate” nu este la fel cu cea a aeroporturilor cu „sloturi necoordonate”; consideră că există suficientă capacitate nefolosită pentru a fi utilizată pe multe aeroporturi regionale și că, prin utilizarea capacității nefolosite respective, poate fi redusă congestiunea pe aeroporturile importante, iar impactul asupra mediului poate fi limitat; recunoaște faptul că o bună conexiune între aeroporturile principale și aeroporturile regionale apropiate poate contribui la reducerea congestiei;

20. evidențiază rolul pe care îl joacă aeroporturile regionale în calitate de catalizator pentru dezvoltarea grupurilor de inovare prin diminuarea costurilor locale pentru întreprinderile nou-înființate, în special în regiunile geografice îndepărtate;

21. solicită statelor membre și autorităților regionale și locale să țină seama, pe lângă considerentele de natură economică și financiară, și de factorii teritorialii, geologici, meteorologici și de mediu, precum și de alte criterii raționale atunci când iau o decizie cu privire la viitorul amplasament al unui aeroport sau cu privire la eventuala renovare sau extindere a infrastructurii aeroporturilor regionale; subliniază, în același timp, importanța utilizării și modernizării structurilor existente înainte de a construi altele noi;

Congestionarea și multimodalitatea

22. observă că potrivit unor studii recente regiunile europene pierd legături directe cu unele dintre cele mai congestionate aeroporturi și este dezamăgit de faptul că studiile dirijate de Comisia Europeană se ocupă numai de aeroporturile majore. de aceea, sugerează ca domeniul de cercetare al oricărui viitoare studii să fie extins la aeroporturile regionale și, între timp, încurajează statele membre și Comisia să promoveze conexiunile dintre aeroporturile regionale și aeroporturile principale din statele membre, ajutând la dinamizarea economiei în zonele din jurul aeroporturilor regionale oferind, totodată, o soluție la problema congestiunii traficului aerian în Europa;

23. solicită tuturor părților și instituțiilor implicate în revizuirea Regulamentului (CEE) nr. 95/93 [astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 793/2004] să se concentreze mai curând pe furnizarea de noi capacități pe aeroporturi decât pe stabilirea unor prețuri pentru serviciile aeriene regionale care să le scoată de pe piață; consideră esențial pentru aeroporturile regionale să aibă acces la nodurile aeriene și este de opinie că acest lucru trebuie luat în considerare pe durata revizuirii Regulamentului (CEE) nr. 95/93, în special în contextul planurilor pentru comercializarea secundară a sloturilor și introducerea graduală vizată a celorlalte mecanisme de piață, inclusiv comercializarea primară, care ar putea avea ca urmare ruperea legăturilor dintre aeroporturile regionale și nodurile aeriene importante;

24. solicită Comisiei să adopte o abordare rațională a reglementării administrative și juridice a gestionării sloturilor în cadrul aeroporturilor regionale, a cărei absență ar putea restricționa rețeaua; dat fiind că principalele noduri aeriene se apropie de nivelul maxim al capacității, solicită Comisiei să elaboreze o strategie pentru alocarea sloturilor aeroporturilor regionale pentru a atrage noi linii aeriene și să promoveze concurența, decongestionarea aeroporturilor principale și dezvoltarea aeroporturilor regionale;

Joi, 10 mai 2012

25. regretă faptul că aeroporturile regionale situate departe de centrele urbane sunt adesea conectate inadecvat la rețeaua de transport terestru; solicită statelor membre să își dezvolte politicile intermodale și să investească în aceste conexiuni intermodale importante din punct de vedere strategic, de exemplu, conexiunile cu rețeaua feroviară, întrucât interconectarea aeroporturilor regionale cu alte părți ale rețelei de transport, inclusiv cu alte aeroporturi, va determina o utilizare mai susținută a aeroporturilor regionale în cazul în care nodurile aeroportuare suferă blocaje din cauza depășirii capacității;

26. subliniază faptul că lipsa unor acțiuni decisive de îmbunătățire a accesibilității aeroporturilor regionale printr-o comunicare adecvată cu centrele urbane, inclusiv prin investiții în infrastructura de transport, restricționează dezvoltarea economică și socială a regiunilor;

27. remarcă necesitatea unei mai bune integrări a modurilor de transport; solicită Comisiei să prezinte o comunicare prin care să încurajeze industria să dezvolte multimodalitatea prin vânzare de bilete combinate pentru sectorul căilor ferate și cel aerian; indică faptul că există deja programe funcționale de acest tip în anumite state membre și, prin urmare, îndeamnă toate părțile să facă schimb de bune practici în acest domeniu;

28. constată nevoia urgentă de a garanta capacitate aeroportuară în Uniunea Europeană, astfel încât aceasta să nu piardă din competitivitate în comparație cu alte regiuni care înregistrează o creștere economică și, prin urmare, să se prevină transferarea traficului către regiunile învecinate; consideră că aeroporturile regionale pot contribui la reducerea congestiei pe marile aeroporturi europene, ajutându-le să își mențină poziția de lider;

29. consideră că planurile de dezvoltare a rețelei în sectorul transportului feroviar și rutier ar trebui să țină seama de amplasarea aeroporturilor, în scopul includerii aeroporturilor în rețelele de transport terestru care se construiesc; constată că este necesar să se dezvolte rețele de aeroporturi regionale, bazate pe conexiunile integrate cu aeroporturile principale, pentru a îmbunătăți mobilitatea oamenilor și a raționaliza transportul de marfă;

30. subliniază faptul că o rețea bine dezvoltată de aeroporturi regionale va îmbunătăți și siguranța pasagerilor, asigurând, printre altele, disponibilitatea unei rețele de urgență sau a unor aeroporturi alternative în cazul deteriorării condițiilor meteorologice sau în alte circumstanțe;

31. consideră că este vital să se includă specializarea în transportul de marfă ca element esențial care va contribui la planificarea hărții aeroporturilor și va optimiza folosirea infrastructurii disponibile; subliniază faptul că o utilizare adecvată a acestui principiu, alături de o gestionare corespunzătoare a sloturilor pentru segmentarea transportului de pasageri și de marfă ar trebui să contribuie la evitarea saturației pe marile aeroporturi; subliniază rolul important jucat de aeroporturile regionale în această strategie;

Rețelele transeuropene de transport (RTE-T)

32. consideră că rolul jucat de aeroporturile regionale este vital pentru coeziunea teritorială și dezvoltarea socială și economică în regiuni, îndeosebi în regiunile care nu dispun de alte forme de transport; solicită luarea în considerare a aeroporturilor regionale în viitoarea politică privind rețeaua transeuropeană de transport; în plus, crede cu tărie că aeroporturile regionale importante, cu un trafic constant pe întreaga durată a anului, care aduc o contribuție demonstrabilă la dezvoltarea economică, la revitalizarea industriei și la ocuparea forței de muncă în regiune, ar trebui incluse în dezbaterile privind planificarea rețelei TEN-T, în special cele cu o conectivitate de mare amploare cu statele terțe și trafic intraeuropean și care contribuie la caracterul multimodal al transportului în regiunea lor, precum și aeroporturile regionale care pot servi la decongestionarea traficului;

Joi, 10 mai 2012

33. subliniază faptul că aeroporturile regionale din regiunile transfrontaliere și localizate la distanțe mici unul de celălalt ar trebui să coopereze și să se coordoneze în ceea ce privește utilizarea capacităților existente, ca o condiție prealabilă pentru a primi finanțare UE din fondurile regionale, de coeziune și cele aferente TEN-T;

34. crede că, fiind parte a TEN-T, aeroporturile regionale ar putea juca un rol decisiv în crearea unui spațiu aerian comun european, care să acopere 1 miliard de oameni din UE și statele învecinate, așa cum se prevede și în comunicarea Comisiei (COM(2011)0415);

35. regretă faptul că Comisia nu a acordat atenție solicitării din partea Parlamentului și a Consiliului, din articolul 10 alineatul (4) din Decizia 884/2004/CE, ca aeroporturile regionale să fie conectate la rețea, în special având în vedere necesitatea ca serviciile de transport aerian către regiunile Europei să fie asigurate în paralel cu dezvoltarea serviciilor feroviare, dat fiind faptul că transportul aerian poate, în anumite circumstanțe, să ajungă mai departe și să servească piețele cu oferte mai puține mai eficient în termeni de timp, cost și impact asupra mediului înconjurător; evidențiază, în consecință, importanța deosebită a conectării serviciilor feroviare – în special a celor de mare viteză și pe distanțe mari – cu aeroporturile;

36. crede că o includere mai mare a aeroporturilor în noile orientări TEN-T va facilita accesul la finanțarea privată a proiectelor de infrastructură ale aeroporturilor și va trimite un semnal pozitiv piețelor de capital; solicită Comisiei, cu ocazia revizuirii TEN-T, să recunoască legătura vitală dintre serviciile aeriene regionale și regenerarea economică;

Securitatea

37. remarcă faptul că costul de aplicare a măsurilor de securitate pe aeroporturile regionale mai mici este proporțional mai mare decât pentru aeroporturile importante, care beneficiază de economii de scară; consideră, cu toate acestea, că orice propunere privind finanțarea măsurilor de securitate nu trebuie să denatureze concurența între aeroporturi sau grupuri de aeroporturi;

38. amintește că Directiva privind tarifele de aeroport ⁽¹⁾ acoperă doar aeroporturile cu peste 5 milioane de pasageri și/sau cel mai mare aeroport din fiecare stat membru al Uniunii Europene; consideră că o evaluare a impactului aeroporturilor medii și mici ar trebui să constituie o parte de bază din orice revizuire a directivelor relevante;

39. solicită Consiliului să adopte o poziție privind tarifele de securitate aviatică și consideră că măsurile mai stringente de securitate ar trebui achitate din sistemul general de taxe și impozite de statele membre în cauză, dat fiind faptul că securitatea aviatică este o problemă de securitate națională; subliniază faptul că norme similare ar trebui să se aplice în cazul tuturor celorlalte moduri de transport pentru a asigura o concurență echitabilă;

40. confirmă necesitatea unor echipamente pentru controalele de securitate fiabile în ceea ce privește lichidele, aerosolii și gelurile, care să asigure un grad mare de probabilitate de detecție a unei game largi de explozivi lichizi și solicită Comisiei să aibă în vedere consecințele pentru aeroporturile regionale ale aderării la cerințele viitoare de supunere la controlul de securitate a lichidelor, aerosolilor și gelurilor;

41. atrage atenția asupra impactului noilor regulamente în ceea ce privește transportul aerian de mărfuri, cu referire specifică la faptul că multe aeroporturi regionale se bazează pe transportul de mărfuri; solicită statelor membre și Comisiei să studieze consecințele economice ale prezentelor regulamente, pentru a se asigura că expeditorii de mărfuri nu își mută operațiunile în afara UE;

Transparența

42. sugerează faptul că companiile trebuie să ofere tuturor rezidenților din toate statele UE o opțiune de plată prin card de credit sau de debit, care să fie gratuită, și recomandă, în plus, ca un astfel de card să nu aibă costuri de administrare sau lunare asociate, chiar dacă este oferit de o companie diferită de cea aeriană; de asemenea, recomandă ca, atunci când marea majoritate a pasagerilor plătesc companiilor aeriene o taxă suplimentară legată de plată, această taxă să fie interzisă și considerată drept taxă inevitabilă, care să fie, prin urmare, inclusă în prețul principal;

⁽¹⁾ Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport.

Joi, 10 mai 2012

43. indică faptul că, în timp ce în anumite aeronave spațiul de depozitare poate fi limitat, nu există orientări comune privind dimensiunea sau greutatea bagajelor de mână sau a bagajelor de cală la zborurile din Uniunea Europeană; sugerează ca Comisia să încurajeze industria să stabilească limite superioare comune pentru restricții, dat fiind faptul că acest lucru va conferi călătorilor o siguranță mai mare pe durata călătoriei; crede că, pentru ca un astfel de aranjament să funcționeze pe o piață globală, OIAC (Organizația Internațională a Aviației Civile) trebuie să fie implicată în acest proces;

44. constată faptul că unele companii aeriene aplică taxe pentru înregistrarea bagajului, care adeseori par disproporționat de mari, și solicită Comisiei să investigheze această practică, având în vedere practicile prevăzute la punctul 13 și politica echitabilă și transparentă de stabilire a prețurilor;

45. sugerează ca suma încasată de companiile aeriene pentru excedentele de bagaj și pentru bagajele care depășesc greutatea prevăzută să fie limitată;

Accesibilitatea

46. solicită companiilor responsabile pentru gestionarea aeroporturilor regionale să efectueze modificările structurale necesare pentru a veni în sprijinul persoanelor cu handicap, astfel încât să le asigure acestora acces la diverse zone din aeroport fără asistență și să le permită utilizarea tuturor serviciilor fără dificultate;

47. subliniază faptul că, datorită dimensiunii reduse a terminalelor, caracterului compact și organizării lor, aeroporturile regionale reprezintă o valoare adăugată pentru pasagerii cu mobilitate redusă, pasagerii care călătoresc cu familiile lor etc.; solicită Comisiei, aeroporturilor și altor părți interesate să ia drept exemplu structura și construcția terminalelor care sunt mai accesibile și mai primitoare pentru pasageri;

*

* *

48. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2010

P7_TA(2012)0196

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – Raport anual pentru 2010 (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie la 29 septembrie 2011 Parlamentului European și Consiliului, intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raport anual pentru 2010” (COM(2011)0595), inclusiv anexele la raport (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 și SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,
- având în vedere Al unsprezecelea raport de activitate al OLAF – Raportul anual pentru 2011 ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2010, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ JO C 326, 10.11.2011, p. 1.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Curtea de Conturi privind Strategia antifraudă a Comisiei (COM(2011)0376),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene prin măsuri de drept penal și investigații administrative – O politică integrată pentru a proteja banii contribuabililor (COM(2011)0293),
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției ⁽¹⁾, Declarația sa din 18 mai 2010 privind eforturile Uniunii de combatere a corupției ⁽²⁾ și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European intitulată „Combaterea corupției în UE”(COM(2011)0308),
 - având în vedere articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0121/2012),
- A. întrucât UE și statele membre au responsabilitatea comună de a proteja interesele financiare ale UE și de a lupta împotriva fraudei și întrucât o cooperare strânsă între Comisie și statele membre este esențială;
- B. întrucât statele membre au responsabilitatea primară de a pune în aplicare aproximativ 80 % din bugetul Uniunii Europene, precum și de a colecta propriile resurse, printre altele sub formă de TVA și taxe vamale;
- C. întrucât în 2010 impactul financiar general al neregulilor detectate prin sistemele de control se ridică la 2 193 de milioane de euro, în comparație cu 1 757 de milioane de euro în 2009;
- D. întrucât, potrivit Curții de Conturi Europene (CCE), plățile care stau la baza conturilor au fost afectate de erori semnificative, cu un procent estimat al erorilor de 3,7 % pentru bugetul UE în ansamblu; întrucât sistemele de control s-au dovedit a fi numai parțial eficiente în asigurarea regularității plăților și întrucât sursele principale ale erorilor se referă la erori legate de admisibilitate și de achiziții publice;
- E. întrucât în majoritatea cazurilor CCE consideră că autoritățile statelor membre au avut suficiente informații la dispoziție pentru a fi detectat și corectat cel puțin unele dintre erori înainte de efectuarea plăților și întrucât CCE consideră că există încă loc pentru a îmbunătăți mecanismele de corectare și activitățile de audit ale statelor membre,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0388.

⁽²⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 62.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0142.

Joi, 10 mai 2012

Considerente generale

1. subliniază faptul că criza financiară globală și, în special, criza din zona euro, cu care se confruntă UE actualmente, necesită punerea în aplicare a unor măsuri speciale pentru a asigura protecția adecvată a intereselor financiare ale UE în ceea ce privește veniturile, care sunt direct legate de interesele financiare ale statelor membre; consideră că o punere în aplicare mai riguroasă a politicii fiscale are potențialul de a scoate Europa din criză, în special prin reducerea dimensiunii economiei subterane a UE, estimată la circa o cincime din PIB-ul oficial ⁽¹⁾;
2. subliniază potențialul e-guvernării de a crește transparența și de a combate fraudă și corupția, protejând, astfel, fondurile publice; subliniază faptul că Europa se află în urma partenerilor săi industriali, printre altele, din cauza lipsei interoperabilității sistemelor ⁽²⁾; subliniază faptul că, în special pe timp de criză, Europa trebuie să își intensifice eforturile pentru a obține o nouă generație de e-guvernare care ar asigura o mai mare transparență în cadrul finanțelor publice;
3. atrage atenția asupra faptului că tranzacțiile electronice, altele decât cele în numerar sunt documentate și îngreunează, prin urmare, participarea la economia subterană și că se pare că există o corelație puternică între proporția de plăți electronice dintr-o țară și economia sa subterană ⁽³⁾; încurajează statele membre să își reducă pragurile lor pentru plățile obligatorii, altele decât cele în numerar;
4. subliniază necesitatea unor date statistice sigure cu privire la dimensiunea fraudei și corupției și, în special, cu privire la dimensiunea evaziunii în domeniul impozitelor și al taxelor vamale și la utilizarea nejudicioasă a fondurilor UE de crima organizată; regretă faptul că Comisia nu s-a aflat în poziția de a furniza aceste date, în ciuda solicitărilor repetate ale Parlamentului;

Observații generale

5. reamintește că fraudă este un comportament voluntar neregulat care constituie o infracțiune penală și că o neregulă reprezintă nerespectarea unei reguli și regretă faptul că raportul Comisiei Europene nu tratează în profunzime fraudă și abordează foarte pe larg neregularitățile; reamintește că articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se referă la fraudă, și nu la neregularități și solicită să se facă o distincție între fraude și erori; solicită abordarea corupției în același timp cu fraudă;
6. constată că, în 2010, impactul financiar al neregulilor survenite în domeniul Cheltuieli a crescut, ridicându-se la 1,8 miliarde de euro (sau 1,27 % din totalul sumelor alocate), comparativ cu 1,4 miliarde de euro (sau 1,13 %) în 2009; impactul financiar în domeniul Venituri este, de asemenea, mai mare: 393 de milioane de euro (sau 1,88 % din totalul resurselor proprii tradiționale colectate, brut), comparativ cu 357 de milioane de euro (sau 1,84 %) în 2009.
7. regretă faptul că volume mari din fondurile acordate de UE încă sunt cheltuite în mod greșit și solicită Comisiei să adopte măsuri decisive pentru recuperarea plăților afectate de eroare, pentru creșterea responsabilizării statelor membre pentru volumul de nereguli care încă trebuie să fie îndreptate, pentru îmbunătățirea prevenirii și a detectării neregulilor și a cazurilor de fraudă și pentru suspendarea imediată a plăților și aplicarea de sancțiuni eficiente în cazurile de utilizare nejudicioasă a fondurilor UE;
8. constată că, pentru 2010, numărul de nereguli raportate a crescut pentru toate sectoarele, cu excepția fondurilor de preaderare și resurselor proprii tradiționale și că majorarea este legată de încheierea perioadei de implementare 2000-2006 a fondurilor de coeziune și de îmbunătățirile aduse Sistemului de gestionare a neregulilor (SGN);

⁽¹⁾ Dimensiunea și dezvoltarea economiei subterane din 31 de țări europene și din alte 5 țări OCDE între 2003-2011, de Friedrich Schneider, la adresa: <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: O Agendă digitală pentru Europa (COM(2010)0245).

⁽³⁾ Economia subterană în Europa, 2010: utilizarea sistemelor de plată electronice pentru a combate economia subterană/ Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010.

Joi, 10 mai 2012

9. subliniază că, deși Sistemul de gestionare a neregulilor (SGN) a fost modernizat și îmbunătățit, iar volumul raportărilor efectuate de majoritatea statelor membre a crescut, conducând la o îmbunătățire a calității și a fiabilității rapoartelor, există încă diferențe între abordările statelor membre cu privire la raportarea neregulilor și, prin urmare, există îndoieli în privința caracterului adecvat al sistemelor naționale de raportare; solicită tuturor statelor membre să implementeze pe deplin SGN-ul și să îmbunătățească în continuare conformarea lor în materie de raportare și să îmbunătățească viteza cu care sunt raportate neregulile;
10. este preocupat în continuare de faptul că unele state membre încă nu utilizează pe deplin sistemul electronic de raportare; solicită respectivelor state membre să remedieze situația în mod urgent;
11. reiterează regretul său, având în vedere îndoielile serioase legate de calitatea informațiilor furnizate de statele membre și constată că unele state membre raportează, în continuare, un număr foarte redus de nereguli și cazuri de fraudă detectate și solicită Comisiei să informeze Parlamentul European cu privire la eficacitatea sistemelor de control naționale din respectivele state membre;
12. reamintește că legislația Uniunii solicită statelor membre să raporteze toate neregulile nu mai târziu de două luni de la finalul trimestrului în care o neregulă a făcut obiectul unei constatări primare administrative sau judiciare și/sau noi informații privind neregulile raportate devin cunoscute; solicită statelor membre să depună toate eforturile necesare, inclusiv raționalizarea procedurilor administrative naționale, pentru a respecta termenele prevăzute și pentru a reduce diferența temporală dintre momentul în care este identificată o neregulă și momentul în care este raportată; invită statele membre ca, în eforturile lor de combatere a fraudei, să protejeze în principal banii contribuabililor;
13. subliniază nevoia de date statistice fiabile referitoare la amploarea fraudei și corupției, în special a fraudei fiscale și vamale, precum și la activitățile de criminalitate organizată legate de utilizarea nejudicioasă a fondurilor UE; regretă faptul că, în pofida solicitărilor repetate ale Parlamentului European, Comisia nu a reușit să furnizeze astfel de date;
14. este dezamăgit de faptul că Comisia nu poate evalua amploarea reală a neregulilor și a cazurilor de fraudă și că, prin urmare, nu este posibilă evaluarea nivelului general al neregulilor și al cazurilor de fraudă din fiecare stat membru sau identificarea și sancționarea acelor state membre cu numărul cel mai ridicat de nereguli și de cazuri de fraudă, astfel cum a solicitat Parlamentul European încă din 2009;
15. constată că în ultimii ani au fost elaborate tehnici noi pentru a măsura corupția și fraudea și îndeamnă Comisia să depună, fără întârziere, eforturi în scopul aplicării acestor instrumente noi de măsurare și furnizării unei evaluări a dimensiunii corupției și a fraudei în utilizarea fondurilor UE și în deturnarea veniturilor UE; acest lucru va permite evaluarea eficacității protecției fondurilor UE de utilizarea nejudicioasă și a protecției veniturilor UE de deturnare;
16. solicită asumarea răspunderii pentru dezvoltarea de instrumente de măsurare a fraudei și a corupției cu privire la fondurile UE de către Comisie în strânsă cooperare cu Parlamentul European, Curtea de Conturi Europeană, precum și cu alte organisme de audit și control ale UE;
17. constată faptul că așa-numita regulă 50/50 ⁽¹⁾, aplicabilă în sectorul agricol, reprezintă un stimulent eficient pentru ca statele membre să accelereze și să finalizeze procedurile de recuperare; solicită Comisiei să analizeze dacă acest mecanism de recuperare ar putea fi aplicat, de asemenea, în alte sectoare (coeziune și preaderare) și, în plus, dacă, în temeiul acestei reguli, ar fi adecvată reducerea la jumătate a termenului stabilit pentru acțiunile de recuperare, și anume la doi și, respectiv, patru ani;
18. constată că, în raportul anual pentru 2010 (raportul CCE), Curtea de Conturi Europeană precizează faptul că plățile indicate în situațiile financiare pentru 2010, afectate de un număr mare de erori, s-au ridicat la 3,7 % din toate cheltuielile bugetare ale UE, și anume la aproximativ 4,5 miliarde de euro;

⁽¹⁾ Pe baza acestei reguli, Comisia poate recupera din bugetele statelor membre 50 % din plățile neconforme care nu au fost recuperate în termen de patru ani sau, dacă sunt în derulare proceduri judiciare privind recuperarea plăților, în termen de opt ani. Această regulă se aplică pentru a asigura o recuperare accelerată a fondurilor plătite în mod necuvenit.

Joi, 10 mai 2012

19. constată că raportul CCE indică, de asemenea, că, înaintea aprobării plăților, autoritățile din statele membre au deținut informații suficiente pentru a detecta o parte dintre erori și pentru a le remedia ori preveni;

Venituri - Resurse proprii

20. reamintește influența directă asupra economiilor statelor membre și asupra bugetului UE a colectării adecvate a TVA-ului și a taxelor vamale; subliniază că îmbunătățirea sistemelor de colectare a veniturilor ar trebui să fie prioritatea principală pentru toate statele membre și, în special, pentru cele care se confruntă cu cele mai mari dificultăți în cadrul climatului economic actual;

21. subliniază că accentul ar trebui să se mute pe o colectare mai eficientă a veniturilor; subliniază că fraudă fiscală duce la pierderi exorbitante pentru bugetul UE și pentru economiile statelor membre, înrăutățind, prin urmare, criza datoriilor; reamintește că cetățenii ale căror venituri sunt ușor de documentat și identificat suportă costul economiei subterane existente;

22. constată faptul că datele furnizate de statele membre cu privire la neregulile din domeniul Resurse proprii tradiționale (RPT) variază foarte mult; prin urmare, consideră că o clasificare a neregulilor și a cazurilor de fraudă în cadrul bazei de date privind resursele proprii, OWNRES, nu este pe deplin fiabilă; solicită Comisiei să analizeze modul în care această bază de date ar putea fi îmbunătățită pentru a asigura fiabilitatea și comparabilitatea datelor raportate;

23. solicită Comisiei să se axeze în continuare pe punerea în aplicare a strategiilor de control vamal ale statelor membre, în special în domeniul Importuri asociate cu un grad ridicat de risc, precum și pe îmbunătățirea activităților privind detectarea neregulilor și a posibilelor cazuri de fraudă în domeniul RPT;

24. este preocupat de faptul că activitatea de contrabandă, în special contrabanda cu țigări, rămâne în continuare o problemă majoră pentru UE, care duce la pierderea unui volum semnificativ de resurse din bugetele naționale și din bugetul UE; salută Planul de acțiune elaborat de Comisie pentru a combate contrabanda cu țigări și alcool de-a lungul frontierei estice a UE, precum și reînnoirea cooperării vamale cu China și Rusia la sfârșitul anului 2010, precum și Cadrul strategic de cooperare vamală, convenit cu aceste două țări;

25. salută rezultatele operațiunii vamale comune a statelor membre, „Sirocco”, desfășurată în luna iunie 2010, care a fost coordonată de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și în timpul căreia au fost puse sub sechestru aproximativ 40 de milioane de țigări, 1,2 tone de tutun rulat manual, 7 000 de litri de alcool și 8 milioane de alte articole contrafăcute;

26. constată faptul că o mare parte din venituri provine din taxa pe valoarea adăugată (TVA) și, prin urmare, Comisia și statele membre trebuie să monitorizeze și să răspundă cu eficiență atât tendințelor existente, cât și noilor tendințe în materie de fraudă; salută Cartea verde a Comisiei privind viitorul TVA și solicită prezentarea de propuneri concrete privind reforma acesteia;

Pierderi de TVA

27. reamintește că, în conformitate cu studiul realizat în numele Comisiei Europene ⁽¹⁾, s-a constatat că media estimată a diferenței dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA ⁽²⁾ este de 12 %; atrage atenția în mod special asupra faptului că această diferență dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA a fost stabilită la un nivel alarmant de 30 % și, respectiv, 22 %, în Grecia și Italia – țările care se confruntă cu cea mai dificilă criză a datoriilor și a căror situație amenință stabilitatea economică în UE-27;

⁽¹⁾ Studiu pentru cuantificarea și analizarea diferenței dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA în cadrul UE-25, realizat de Reckon LLP în numele Comisiei.

⁽²⁾ Diferența dintre încasările efective de TVA și ceea ce statele membre ar trebui teoretic să primească pe baza economiilor lor.

Joi, 10 mai 2012

28. subliniază că pe lângă evaziunea fiscală și pierderile cauzate de cazurile de insolvență, diferența dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA este atribuibilă, de asemenea, fraudei și că pierderile TVA-ului, care se ridică la miliarde de euro, sunt în mare parte compensate doar prin intermediul unor măsuri de austeritate care îi afectează pe acei cetățeni ai UE ale căror venituri sunt ușor de identificat;

29. constată faptul că de la introducerea sa, modelul de colectare a TVA-ului a rămas neschimbat; subliniază că acesta este învechit, având în vedere numeroasele schimbări ale mediului tehnologic și economic care au avut loc;

Pierderi de taxe vamale

30. subliniază faptul că încasările din taxele vamale sunt o parte importantă a resurselor proprii tradiționale (RPT) ale UE și o sursă de venituri pentru guvernele statelor membre, care păstrează 25 % pentru a acoperi costul colectării; reiterează faptul că prevenirea eficientă a neregulilor și a fraudei în acest domeniu protejează interesele financiare ale UE și are consecințe importante pentru piața internă, eliminând avantajul neloyal al operatorilor economici care evită taxele în detrimentul celor care își îndeplinesc obligațiile lor în această privință;

31. subliniază că funcționarea corectă a vămilor are un impact direct asupra calculării taxei pe valoarea adăugată;

32. în acest context, reamintește că, în Raportul său special nr. 13/2011 ⁽¹⁾, Curtea de Conturi a constatat că doar aplicarea procedurii vamale 42 ⁽²⁾ a reprezentat în 2009 pierderi extrapolate de aproximativ 2 200 de milioane de euro ⁽³⁾ în șapte state membre auditate de Curte, reprezentând 29 % din TVA-ul aplicabil în mod teoretic la valoarea impozabilă a tuturor importurilor realizate, în 2009, în temeiul procedurii vamale 42 în țările respective;

33. reamintește că CCE a identificat deficiențe grave în cadrul controlului procedurilor vamale simplificate, care reprezintă 70 % din toate procedurile vamale; subliniază că acestea au condus la pierderi nejustificate la bugetul Uniunii și la încălcări ale politicii comerciale a UE; subliniază că deficiențele identificate au constat, printre altele, în audituri de proastă calitate sau insuficient documentate și în utilizarea deficitară de tehnici automate de prelucrare a datelor pentru efectuarea de verificări în cadrul prelucrării procedurilor simplificate;

Cheltuieli

Agricultura

34. constată faptul că, în 2010, a existat o creștere a numărului raportat de nereguli și de cazuri care prezintă suspiciuni de fraudă, iar impactul financiar al acestora a crescut de la 13 milioane de euro în 2009 la 69 de milioane de euro în 2010;

35. regretă faptul că situația referitoare la fondurile totale recuperate se menține nesatisfăcătoare: statele membre au recuperat 175 de milioane de euro în exercițiul financiar 2010, ceea ce reprezintă 42 % din datoriile Fondului european de garantare agricolă (FEGA) aferente exercițiului financiar 2007 și exercițiilor următoare, iar suma totală ce mai rămânea de recuperat la sfârșitul exercițiului financiar 2010 era de 1,2 miliarde de euro, în timp ce, în temeiul regulii 50/50, statele membre au transferat numai 300 de milioane de euro din bugetele lor naționale spre bugetul UE; regretă faptul că Comisia nu a luat în calcul solicitarea adresată de Parlamentul European și nu a furnizat acestuia informații referitoare la progresele înregistrate în acest domeniu, în cadrul raportului anual 2010 privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene; reiterează solicitarea sa adresată Comisiei de a lua toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare un sistem eficient de recuperare a fondurilor, precum și de a informa Parlamentul European în mod constant;

⁽¹⁾ Raportul special nr. 13/2011 al CCE intitulat „Modul în care este controlat regimul vamal 42 este de natură să prevină și să detecteze evaziunea în materie de TVA?”.

⁽²⁾ Regimul utilizat de un importator pentru a obține o scutire de TVA în momentul în care bunurile importate vor fi transportate către alt stat membru și în cazul căruia TVA este datorată în statul membru de destinație.

⁽³⁾ Din care 1 800 de milioane de euro au fost contractate în cele șapte state membre selectate și 400 de milioane de euro în cele 21 de state membre de destinație a bunurilor importate ca eșantion.

Joi, 10 mai 2012

36. regretă faptul că, în 2010, unele state membre nu au respectat termenele de raportare a neregulilor; este de acord cu Comisia că toate statele membre trebuie să îmbunătățească rapoartele pe care le depun; reamintește faptul că Finlanda, Austria și Țările de Jos s-au angajat să respecte cerințele privind raportarea și solicită Comisiei să furnizeze informații în cadrul raportului anual intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei” cu privire la progresele înregistrate de aceste state membre în anul 2011;

37. este preocupat de faptul că, în 2010, Italia și UE-12 au calificat mai mult de 90 % din cazurile de nereguli raportate ca „suspectate de fraudă”; solicită statelor membre să adopte toate măsurile necesare, inclusiv o cooperare strânsă cu instituțiile europene, pentru a aborda toate cauzele care duc la fraudă cu privire la fondurile UE;

38. este preocupat de ratele suspicioase de scăzute de cazuri de fraudă raportate de Franța, Germania, Spania și Regatul Unit, în special având în vedere dimensiunea lor și sprijinul financiar primit, astfel cum se descrie în Raportul Comisiei referitor la protecția intereselor financiare ale Uniunii; este de părere că acest lucru suscită îndoieli rezonabile cu privire la respectarea principiilor privind raportarea; îndeamnă Comisia să includă informații detaliate privind metodologia raportată aplicată și capacitatea de detectare a fraudelor din aceste state membre; solicită din nou Comisiei să monitorizeze îndeaproape eficacitatea sistemelor de control și de supraveghere din statele membre și să asigure faptul că informațiile privind amploarea neregulilor din statele membre reflectă situația reală; solicită Comisiei să asigure informații, în cadrul raportului referitor la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene, cu privire la măsurile luate în acest domeniu în anul 2011;

Politica de coeziune

39. pe baza datelor furnizate în cadrul raportului anual pentru 2010 intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene”, circa 70 % din totalul rapoartelor referitoare la nereguli au fost legate de politica de coeziune, iar în 2010 domeniul politicii de coeziune a înregistrat cea mai ridicată rată de recuperare a cheltuielilor (peste 60 %); subliniază faptul că, potrivit datelor furnizate, este imposibilă realizarea unei evaluări obiective a numărului real de nereguli și de cazuri de fraudă în acest domeniu, deoarece numărul mare de nereguli și (sau) cazuri de fraudă raportate ar putea avea legătură cu introducerea Sistemului de gestionare a neregulilor (SGN) în 2009;

40. salută progresele înregistrate în 2010 în privința sumelor recuperate pentru perioada de programare 2000-2006, care reprezintă 70 % sau 2,9 miliarde de euro din fondurile plătite din greșală, în comparație cu o rată de 50 % în 2009;

41. constată faptul că, în 2010, Danemarca, Franța, Malta, Țările de Jos, Suedia și Slovenia nu au raportat niciun caz de nereguli în acest domeniu, acest fapt ridicând îndoieli cu privire la aplicarea corectă a SGN; este preocupat de rata scăzută de recuperare din Ungaria, Republica Cehă și Slovenia (aproximativ 20 % și sub 20 %); solicită Comisiei să adopte măsuri, să analizeze motivele și să informeze Parlamentul European cu privire la progresele înregistrate, în cadrul raportului pentru anul viitor privind protecția intereselor financiare ale UE;

42. subliniază faptul că, potrivit datelor furnizate în raportul anual pentru 2010 privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene, analiza categoriilor de nereguli cel mai frecvent raportate arată că neregulile sunt cel mai frecvent identificate în etapa de punere în aplicare a ciclului unui proiect, iar cel mai mare impact financiar se produce în etapele de selecție și de achiziție; subliniază faptul că un sistem transparent, clar și flexibil de achiziții publice, care folosește sistemul electronic de achiziții publice într-un mod mai activ și stabilirea principiilor generale privind achizițiile la nivelul UE ar permite asigurarea unei utilizări mai eficiente a fondurilor statelor membre și ale UE; se așteaptă ca Comisia să pună în aplicare cu eficiență reforma sistemului de achiziții publice;

Joi, 10 mai 2012

Fonduri de preaderare

43. este preocupat de faptul că fondurile de preaderare indică cele mai scăzute rate de recuperare în ceea ce privește cheltuielile: în 2010, aceste rate abia au atins 10 %, în comparație cu 27 %; constată cu îngrijorare faptul că rata de recuperare pentru perioada 2002-2006 se menține scăzută (în jur de 30 %), în special în Bulgaria, Turcia, Lituania și Letonia și solicită Comisiei să ia măsuri pentru a asigura că statele beneficiare explică motivele ratelor reduse de recuperare, își îmbunătățesc performanțele și își actualizează informațiile lipsă cu privire la procedurile de recuperare finalizate;

44. constată că, la fel ca în 2009, numărul cel mai ridicat de nereguli și cazuri de fraudă se leagă de folosirea resurselor fondurilor SAPARD în România și Bulgaria; salută faptul că Bulgaria a înregistrat progrese majore în consolidarea sistemelor naționale de control, lucru demonstrat de faptul că, în 2010, o mare parte dintre cazurile de nereguli și cazurile care prezintă suspiciuni de fraudă au fost detectate nu de către inspectorii și controlorii externi, ci de către cei interni sau naționali; regretă faptul că, în România, majoritatea cazurilor de nereguli și a cazurilor care prezintă suspiciuni de fraudă sunt în continuare detectate în urma inspecțiilor serviciilor UE sau a celor întreprinse la cererea acestor servicii; solicită Comisiei să coopereze îndeaproape cu autoritățile din România pentru a îmbunătăți situația;

45. salută obiectivul Comisiei de a sprijini noile țări beneficiare (Turcia, Croația, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Muntenegru) în eforturile acestora de a pune în aplicare SGN;

OLAF

46. reiterează faptul că este necesară continuarea consolidării independenței, eficienței și eficacității OLAF;

47. solicită Comisiei și statelor membre să asigure punerea în aplicare eficientă și la timp a recomandărilor formulate după anchetarea cazurilor de către OLAF;

48. consideră că statele membre ar trebui să aibă obligația de a prezenta informații anuale cu privire la modul în care s-a dat curs cazurilor transmise de către OLAF autorităților lor judiciare, inclusiv cu privire la sancțiunile penale și financiare aplicate în aceste cazuri;

Achiziții publice, transparență crescută și lupta împotriva corupției

49. solicită Comisiei, agențiilor competente ale Uniunii și statelor membre să adopte măsuri și să furnizeze resurse pentru a asigura faptul că fondurile UE nu fac obiectul corupției, să adopte sancțiuni disuasive în cazul în care sunt identificate cazuri de corupție sau fraudă și să intensifice confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni în materie de fraudă, evaziune fiscală și spălare de bani;

50. subliniază faptul că în Comunicarea Comisiei din 2011 intitulată „Combaterea corupției în UE” se estimează că 120 de miliarde de euro pe an se pierd din cauza corupției în UE, provocând daune financiare, reducând finanțele publice și subminând încrederea în instituțiile democratice; subliniază, totodată, că Rezoluția Parlamentului din 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției precizează că corupția duce la utilizarea nejudicioasă a fondurilor publice în general și a fondurilor UE provenite de la contribuabili și denaturează piața și solicită, concomitent cu declarația sa menționată mai sus, Comisiei și organismelor relevante ale Uniunii să adopte măsuri având ca obiectiv ca fondurile UE să nu facă obiectul corupției;

51. salută decizia Parlamentului European de a institui o comisie specială în domeniul crimei organizate, corupției și spălării de bani;

52. salută faptul că Malta a ratificat Convenția privind protejarea intereselor financiare ale UE la 20 ianuarie 2011; regretă faptul că această convenție nu a fost, încă, ratificată de Republica Cehă și invită statul membru respectiv să remedieze situația cât mai curând posibil; invită, de asemenea, Estonia, să ratifice Protocolul din 29 noiembrie 1996 privind interpretarea Convenției, prin intermediul unor hotărâri preliminare, de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene;

Joi, 10 mai 2012

53. reamintește că programul Hercule II este instrumentul financiar gestionat de Comisie (OLAF) în domeniul protecției intereselor financiare ale UE și al prevenirii activităților infracționale conexe, inclusiv al contrabandei cu țigări; constată că evaluarea de la jumătatea perioadei a programului Hercule a confirmat valoarea sa adăugată; consideră că succesul acestui instrument, programul Hercule III, ar trebui să continue să îmbunătățească echipamentele tehnice din statele membre, să finanțeze accesul la bazele de date esențiale pentru investigațiile conduse de autoritățile statelor membre și OLAF și să combată contrabanda cu țigări și contrafacerea, în conformitate cu acordurile cu caracter obligatoriu încheiate cu producătorii de tutun;

54. reiterează solicitarea către Comisie și statele membre de a concepe, implementa și evalua în mod periodic sisteme uniforme de achiziții pentru a combate fraudă și corupția, pentru a defini și implementa condiții clare pentru participarea la achizițiile publice și criterii pe baza cărora să se adopte decizii în materie de achiziții publice, de a adopta și de a implementa sisteme de revizuire a deciziilor în materie de achiziții publice la nivel național, de a asigura transparența și răspunderea în domeniul finanțelor publice și de a adopta și de a implementa sisteme de management al riscului și de control intern;

55. salută lansarea de către Comisie, în ianuarie 2011, a Cartei verzi privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice intitulată „Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”; observă că raportul de evaluare cu privire la această consultare a fost adoptat la sfârșitul lui iunie 2011 și că, în decembrie 2011, Comisia a adoptat propunerile sale de reformare a regulilor fundamentale ale UE în materie de achiziții publice (Directivile 2004/17/CE și 2004/18/CE);

Acțiuni ulterioare

56. solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la ce alți indicatori, surse sau metode, în afară de informațiile furnizate de informatori și denunțatori, poate folosi pentru a evalua în ce domenii ale finanțării UE sau ale veniturilor UE există niveluri crescute de fraudă;

57. invită Comisia să protejeze și să promoveze jurnalismul de investigație și jurnalismul independent, care reprezintă elemente esențiale în combaterea criminalității, a fraudei și a corupției cu implicarea fondurilor europene;

58. solicită Comisiei să evalueze dacă cazurile investigate de fraudă, care rezultă de la informatori sau denunțatori, corespund domeniilor în care se estimează că există eventual un nivel ridicat de fraudă, pe baza unor criterii sau indicatori independenți; dacă nu, să se evalueze alte metode de investigații în domenii în care fraudă suspectată este ascunsă prin „omertă”, care împiedică scurgerea de informații prin intermediul denunțătorilor sau al informatorilor;

59. dată fiind situația care durează de mulți ani, și anume faptul că statele membre nu furnizează la timp datele ori cele pe care le furnizează nu sunt exacte și nu pot fi comparate, fiind, astfel, imposibil să se evalueze cu obiectivitate amploarea reală a fraudei în statele membre ale UE și dat fiind faptul că Parlamentul European, Comisia și OLAF nu își pot îndeplini funcțiile privind evaluarea situației și prezentarea de noi propuneri, subliniază faptul că o astfel de situație nu trebuie tolerată și solicită Comisiei să își asume întreaga responsabilitate pentru recuperarea, de la statele membre, a fondurilor plătite în mod necuvenit, să colecteze informațiile omogene comparabile solicitate și să stabilească principiile de raportare în toate statele membre;

*

* *

60. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Comitetului de supraveghere a OLAF și OLAF.

Joi, 10 mai 2012

Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II)

P7_TA(2012)0200

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (2009/2170(INI))

(2013/C 261 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2) litera (c),
- având în vedere articolele 8 și 10 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) și articolele 7 și 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere faptul că Uniunea va adera la Convenție, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, în special articolul 2 și articolul 5 alineatul (3), precum și propunerea de reformare a acestui regulament (COM(2010)0748),
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 7 martie 1995, în cauza C-68/93, *Shevill*, Rec. 1995, p. I-415,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 25 octombrie 2011, în cauzele reunite C-509/09 și C-161/10 *eDate Advertising GmbH* ⁽²⁾,
- având în vedere avizul avocatului general Mancini în cauza 352/85 *Bond van Adverteerders și alții / Țările de Jos*, Rec. 1988, p. 2085, hotărârea din cauza C-260/89 *Elliniki Radiofonia Tileorasi (ERT-AE)* Rec. 1991, p. I-2925, hotărârea și avizul avocatului general Van Gerven din cauza C-159/90 *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd*, Rec. 1991, p. I-4685 și avizul avocatului general Jacobs în cauza C-168/91 *Christos Konstantinidis*, Rec. 1993, p. I-1191,
- având în vedere propunerea inițială a Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (COM(2003)0427),
- având în vedere poziția sa din 6 iulie 2005 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) ⁽⁴⁾ („Regulamentul Roma II”), și în special articolul 30 alineatul (2) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ Nepublicată încă în Repertoriul Curții Europene.

⁽³⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 370.

⁽⁴⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

⁽⁵⁾ Până cel târziu la 31 decembrie 2008, Comisia va prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social o analiză a situației în domeniul legii aplicabile obligațiilor necontractuale care decurg din încălcări ale vieții private și ale drepturilor referitoare la personalitate, ținând cont de normele privind libertatea presei și libertatea de exprimare în mass-media, precum și de problema conflictului de legi, legată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere studiul comparativ comandat de Comisie asupra situației din cele 27 de state membre în ceea ce privește legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din nerespectarea dreptului la intimitate și a drepturilor referitoare la personalitate ⁽¹⁾,
 - având în vedere așa-numitul fenomen al „turismului calomniei” ⁽²⁾,
 - având în vedere Legea privind defăimarea din Regatul Unit ⁽³⁾,
 - având în vedere audierea publică din 28 ianuarie 2010 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere documentele de lucru redactate de raportorul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și numeroasele lucrări academice pe această temă ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0152/2012),
- A. întrucât, în urma hotărârii din cauza *Shevill*, Curtea de Justiție a considerat, în cauza eDate Advertising, că articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care există suspiciunea unei încălcări a drepturilor legate de personalitate prin intermediul unui conținut online, pe un site internet, persoana care consideră că i-au fost încălcate drepturile are posibilitatea de a introduce o acțiune în răspundere pentru prejudiciul cauzat, fie în fața instanțelor statului membru în care cel care a publicat conținutul respectiv își are reședința, fie în fața instanțelor statului membru în care acesta își are centrul de interes; persoana în cauză poate, de asemenea, în locul acțiunii în răspundere pentru toate prejudiciile suferite, să deschidă o acțiune în fața instanțelor fiecărui stat membru pe teritoriul căruia conținutul online a fost sau este accesibil; instanțele respective sunt competente doar în privința prejudiciului cauzat pe teritoriul statului membru al instanței sesizate;
- B. întrucât Regulamentul Roma II nu prevede stabilirea legii aplicabile în cazul încălcărilor dreptului la viața privată și ale drepturilor legate de personalitate;
- C. întrucât examinarea legii corespunzătoare a fost afectată de controversa cu privire la „turismul calomniei”, o modalitate de căutare a instanței celei mai favorabile, în care reclamantul alege să deschidă o acțiune pentru calomnie în jurisdicția în care se estimează că există probabilitatea cea mai mare pentru un rezultat favorabil, în general în cea a Angliei și Țării Galilor, „considerată cea mai favorabilă din lume pentru reclamant”; întrucât aceasta este totuși o problemă care depășește granițele Regatului Unit și constituie o preocupare și pentru alte jurisdicții;

⁽¹⁾ JLS/2007/C4/028, Raport final.

⁽²⁾ A se vedea a 5-a Conferință publică în memoria judecătoarei Comandor Ann Ebsworth, ținută de Lordul Hoffmann la 2 februarie 2010 și Trevor C. Hartley, „Libel Tourism’ and Conflict of Laws”, ICLQ vol. 59, p. 25, ianuarie 2010.

⁽³⁾ Publicat ca document consultativ la <http://www.justice.gov.uk/consultations/docs/draft-defamation-bill-consultation.pdf>; a se vedea și primul raport al comisiei mixte a Parlamentului britanic la <http://www.publications.parliament.uk/pa/jt201012/jtselect/jtdefam/203/20302.htm>

⁽⁴⁾ Audiere pe tema drepturilor referitoare la personalitate, inclusiv problema calomniei, în contextul dreptului internațional privat, în special al Regulamentului Roma II. Pentru alocațiunile celor care au luat cuvântul, a se vedea <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/events/Com.do?page=2&product=CHE&language=EN&body=JURI>

⁽⁵⁾ DT\820547EN.doc și DT\836983EN.doc.; a se vedea în special publicațiile din iulie 2010, de la simpozionul online „Rome II and Defamation”: <http://conflictolaws.net/2010/rome-ii-and-defamation-online-symposium>, ale următorilor autori: Jan von Hein, profesor de drept civil, drept internațional privat și drept comparativ la Universitatea din Trier, Germania (cărui raportorul îi este îndatorat pentru ajutorul dat pentru propunerea prezentată în acest document), Trevor Hartley, profesor emerit la London School of Economics, Andrew Dickinson, profesor invitat în drept internațional privat la British Institute of International and Comparative Law și la Universitatea din Sydney, Olivera Boskovic, profesor de drept la Universitatea din Orléans, Bettina Heiderhoff, profesor de drept la Universitatea din Hamburg, Nerea Magallón, fost profesor de drept la Universitatea din Țara Bască și profesor de drept internațional privat în Santiago de Compostela, Louis Perreau-Saussine, profesor de drept la Universitatea din Nancy și Angela Mills Wade, director executiv la European Publishers Council. A se vedea, de asemenea, Jan-Jaap Kuipers, „Towards a European Approach in the Cross-Border Infringement of Personality Rights”, 12 German Law Journal 1681-1706 (2011), la <http://www.germanlawjournal.com/index.php?pageID=11&artID=1379>. Referitor la UE și drepturile fundamentale, a se vedea Darcy S. Binder, „The European Court of Justice and the Protection of Fundamental Rights in the European Community: New Developments and Future Possibilities in Expanding Fundamental Rights Review to Member State Action”, Jean Monnet Working Paper Nr. 4/95, la <http://centers.law.nyu.edu/jeanmonnet/papers/95/9504ind.html>

Joi, 10 mai 2012

- D. întrucât costurile ridicate ale procedurilor în această jurisdicție și valoarea potențial ridicată a despăgubirilor ce pot fi acordate au un efect descurajant asupra exercitării libertății de exprimare; întrucât, în locurile în care cheltuielile judiciare sunt ridicate, cei care publică conținuturi se pot vedea obligați să renunțe chiar și atunci când consideră că ar avea o apărare solidă;
- E. întrucât există șanse mari ca Legea privind defăimarea, aflată actualmente în dezbatere în parlamentul Regatului Unit, să determine progrese semnificative în privința eliminării presupusului efect descurajant asupra editorilor de conținuturi, deși pare improbabil ca această lege să soluționeze și dificila problemă a cheltuielilor judiciare ridicate;
- F. întrucât internetul a adăugat încă o complicație, cea a accesibilității cvasi-universale, însoțită de permanența postărilor și de apariția blogurilor și a postărilor anonime;
- G. întrucât libertatea presei scrise și a mass-mediei este un reper esențial al unei societăți democratice;
- H. întrucât trebuie să existe căi juridice de atac atunci cât este încălcată libertatea persoanelor, în special în detrimentul vieții private și al reputației lor ⁽¹⁾; întrucât fiecare stat membru trebuie să se asigure că aceste căi de atac există și că ele sunt eficiente în cazul încălcării acestor drepturi; întrucât statele membre trebuie să se asigure că stabilirea unor cheltuieli judiciare prohibitive nu va conduce la refuzarea accesului la justiție pentru niciun reclamant; întrucât costul procedurilor judiciare poate fi prea ridicat și pentru mass-media;
- I. întrucât este de datoria fiecărui stat să determine, în modul pe care îl consideră adecvat, echilibrul just între dreptul persoanelor la viața privată, garantat de articolul 8 din CEDO, și dreptul la libertatea de exprimare, garantat de articolul 10 din CEDO;
- J. întrucât, în pofida acestui lucru, odată cu aderarea la CEDO, Uniunea ar putea fi pusă în fața situației de a găsi un reper comun în cauzele transfrontaliere legate de libertatea de furnizare a bunurilor și serviciilor, ca urmare a „evoluției dialectice” sperate de avocatul general Mancini, după cum s-a pronunțat în cauza *Bond van Adverteerders*, și ținând seama și de hotărârile din cauzele *Elliniki Radiofonia Tileorasi* și *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd*, precum și de avizul avocatului general Jacob în cauza *Christos Konstantinidis*; în cauza *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* ⁽²⁾, avocatul general Van Gerven a propus ideea că „o normă națională care, pentru a demonstra că este compatibilă cu dreptul [Uniunii] trebuie să se bazeze pe concepte juridice precum cerințele imperative ale interesului sau ordinii publice... intră sub incidența domeniului de aplicare al dreptului Uniunii”, pe motiv că, deși statele membre au o anumită marjă de manevră pentru a defini conceptele de interes public sau de ordine publică, sfera acestor concepte, în cazul măsurilor ce intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, face obiectul unui control din partea Uniunii și trebuie „justificate și delimitate în mod uniform pentru întreaga [Uniune], în temeiul legislației sale și luând, prin urmare, în considerare principiile generale referitoare la drepturile și libertățile fundamentale”;
- K. întrucât, cu toate acestea, nu ar fi oportun să se adopte norme de drept internațional privat pentru stabilirea legii aplicabile, acestea tinzând într-un fel sau altul să protejeze unul dintre drepturi în defavoarea altuia sau fiind concepute pentru a restrânge sfera de aplicare a legii unui anumit stat membru, având în vedere mai ales clauza referitoare la ordinea publică menționată la articolul 26 din Regulamentul Roma II; întrucât, prin urmare, este deosebit de important să se păstreze controlul asupra ordinii publice în Regulamentul Bruxelles I;
- L. întrucât, în cazul dreptului la replică, ar trebui aplicat criteriul legăturii celei mai apropiate, deoarece acesta trebuie acordat rapid și are un caracter provizoriu; întrucât prevederea în cauză prevăzută în anexă ar trebui să asigure autonomia părților și opțiunea de a solicita aplicarea legii forului atunci când reclamantul decide să deschidă acțiunea în despăgubire în fața instanței din locația agentului de presă care a lansat conținutul respectiv, pentru daune cauzate în mai multe state membre;

⁽¹⁾ Se consideră în prezent că reputația este protejată de CEDO, ca parte a vieții private (a se vedea *N./Suedia*, nr. 11366/85).

⁽²⁾ Punctul 31.

Joi, 10 mai 2012

- M. întrucât se consideră că, în vederea promovării beneficiilor publice aduse de diminuarea numărului litigiilor, îmbunătățirea accesului la justiție, asigurarea funcționării adecvate a pieței interne și garantarea unui echilibru adecvat între libertatea de exprimare și dreptul la viața privată, Comisia ar trebui să desfășoare o serie de consultări extinse cu părțile interesate, printre care jurnaliștii, mass-media și avocații și judecătorii specializați, pentru a propune înființarea unui centru pentru soluționarea amiabilă a litigiilor transfrontaliere cauzate de încălcarea dreptului la viața privată și a drepturilor legate de personalitate, inclusiv calomnia, printr-o modalitate alternativă de soluționare a litigiilor (SAL); întrucât aceasta ar reprezenta o abordare mult mai progresistă și adecvată secolului XXI în ceea ce privește soluționarea acestui tip de litigii și ar facilita avansarea în direcția unei culturi judiciare mai moderne, deschise medierii;
- N. întrucât statele membre ar putea încuraja și promova utilizarea viitorului centru SAL, inclusiv prin posibila luare în considerare a neutilizării acestuia la plata cheltuielilor de judecată;
- O. întrucât acest centru ar putea, în cele din urmă, să se autofinanțeze,
1. solicită Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 81 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, o propunere prin care să se adauge la Regulamentul Roma II o dispoziție de stabilire a legii aplicabile obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea dreptului la viața privată și a drepturilor legate de personalitate, între care și calomnia, urmând recomandările detaliate expuse în anexa la prezentul raport;
 2. solicită, de asemenea, Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 81 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, o propunere de înființare a unui centru pentru soluționarea amiabilă a litigiilor transfrontaliere care decurg din încălcarea dreptului la viața privată și a drepturilor legate de personalitate, printre care și calomnia, printr-o modalitate alternativă de soluționare a litigiilor;
 3. confirmă faptul că recomandările respectă drepturile fundamentale și principiul subsidiarității;
 4. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate din anexă.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI DETALIAȚE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Parlamentul European consideră că ar trebui adăugat următorul considerent 32a și următorul articol 5a la Regulamentul (CE) nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II):

Considerentul 32a

Prezentul regulament nu împiedică statele membre să aplice propriile dispoziții constituționale cu privire la libertatea presei și libertatea de exprimare în mass-media. În special, aplicarea unei dispoziții din legea desemnată de prezentul regulament care ar avea ca efect restrângerea semnificativă a acestor dispoziții constituționale, poate fi considerată contrară ordinii publice a forului competent, ținând seama de circumstanțele cauzei și de ordinea juridică a statului membru a instanței sesizate.

Articolul 5a

Viața privată și drepturile legate de personalitate

- (1) *Legea aplicabilă unei obligații necontractuale care decurge dintr-o încălcare a dreptului la intimitate sau a drepturilor referitoare la personalitate, inclusiv calomnia, este legea țării în care se produc sau este posibil să se producă cele mai importante elemente ale pierderii sau prejudiciului.*
- (2) *Cu toate acestea, legea aplicabilă este legea țării în care pârâtul își are reședința obișnuită, în cazul în care acesta nu avea în mod rezonabil cum să prevadă că actul său va avea consecințe semnificative în țara menționată la alineatul (1).*

Joi, 10 mai 2012

(3) În cazul în care încălcarea este provocată de publicarea unui material tipărit sau de o transmisie, țara în care se produc sau este probabil că se vor produce elementul sau elementele cele mai semnificative ale daunei va fi considerată țara căreia i se adresează în principal serviciul de publicare sau de transmisie - sau, dacă aceasta nu este evidentă, țara în care se exercită controlul editorial și se va aplica legislația țării respective. Țara căreia i se adresează publicația sau transmisia se va stabili în special pe baza limbii publicației sau a transmisiei sau în funcție de vânzările ori de dimensiunea audienței într-o anumită țară, ca proporție din vânzările totale sau din dimensiunea audienței, ori printr-o combinație a acestor factori.

(4) Legea aplicabilă dreptului la replică sau măsurilor echivalente, oricăror măsuri preventive sau ordonanțelor președințiale împotriva unui editor sau emițător cu privire la conținutul unei publicații sau a unui serviciu de radiodifuziune și cu privire la încălcarea dreptului la intimitate sau a drepturilor legate de personalitate care decurge din manipularea datelor personale este legea țării în care își are reședința uzuală editorul sau emițătorul.

Comerțul, promotor al schimbării: strategia comercială și de investiții a UE în sudul bazinului mediteranean în urma revoluțiilor din lumea arabă

P7_TA(2012)0201

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la Comerțul, promotor al schimbării: strategia comercială și de investiții a Uniunii Europene în sudul bazinului mediteranean în urma revoluțiilor din lumea arabă (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația de la Barcelona din 28 noiembrie 1995, prin care s-a instituit un parteneriat între Uniunea Europeană și țările din sudul Mediteranei, precum și programul de lucru adoptat în cadrul conferinței în cauză,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 octombrie 2005 referitoare la Procesul de la Barcelona revizuit ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la parteneriatul economic și comercial euro-mediteranean înainte de cea de a opta Conferință Ministerială Euromed în domeniul comerțului ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant către Consiliul European, Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2011 intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200),
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant către Consiliul European, Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 25 mai 2011 privind „Un nou răspuns la o vecinătate în schimbare” (COM(2011)0303),
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 24 mai 2011 privind „Un dialog cu țările sud-mediteraneene privind migrația, mobilitatea și securitatea” (COM(2011)0292),
- având în vedere „Foaia de parcurs euro-mediteraneană până în 2010 și post-2010”, adoptată la cea de a opta Conferință a miniștrilor comerțului din statele Uniunii pentru Mediterana din 2009,
- având în vedere concluziile conferințelor ministeriale euro-mediteraneene și ale conferințelor ministeriale sectoriale care au avut loc de la lansarea Procesului de la Barcelona și, în special, concluziile celei de a noua Conferințe a miniștrilor comerțului din țările Uniunii pentru Mediterana, organizate la 11 noiembrie 2010,

⁽¹⁾ JO C 272 E, 9.11.2006, p. 570.

⁽²⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 35.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere Acordurile de asociere euro-mediteraneene între Comunitățile Europene și statele sale membre, pe de o parte, și Tunisia ⁽¹⁾, Israel ⁽²⁾, Maroc ⁽³⁾, Iordania ⁽⁴⁾, Egipt ⁽⁵⁾, Liban ⁽⁶⁾ și Algeria ⁽⁷⁾, pe de altă parte, precum și Acordul euro-mediteranean de asociere interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP) (acționând în numele Autorității Palestiniene) ⁽⁸⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia din 22 decembrie 1995 privind punerea în aplicare a fazei finale a Uniunii Vamale (96/142/CE) ⁽⁹⁾,
- având în vedere acordul de liber schimb, cunoscut drept Acordul Agadir, semnat de Iordania, Egipt, Tunisia și Maroc la 25 februarie 2004,
- având în vedere evaluarea impactului asupra dezvoltării durabile a zonei de liber schimb euro-mediteraneene (ZLS), întocmită de Institutul pentru Politica de Dezvoltare și Management din cadrul Universității din Manchester,
- având în vedere Documentul de Strategie Regională (2007-2013) și Programul Indicativ Regional pentru parteneriatul euro-mediteranean (2007-2013) și obiectivele enunțate în acestea ⁽¹⁰⁾, precum și Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 29 iulie 2011 privind partea a doua a Programului anual de acțiune 2011 în favoarea regiunii mediteraneene pentru a fi finanțată în temeiul articolului 19 08 01 01 din bugetul general al Uniunii Europene ⁽¹¹⁾,
- având în vedere activitatea Facilității euro-mediteraneene de investiții și parteneriat, în special Conferința ministerială care a avut loc la Bruxelles la data de 12 iulie 2011 și raportul său anual pentru 2010 publicat la 8 august 2011,
- având în vedere Decizia din 5 octombrie 2011 a Consiliului guvernatorilor Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare de a repartiza fonduri în țările sud-mediteraneene și est-mediteraneene,
- având în vedere activitatea Adunării parlamentare a Uniunii pentru Mediterana,
- având în vedere activitatea Uniunii pentru Mediterana,
- având în vedere Decizia Consiliului din 14 decembrie 2011 de a adopta directive de negociere a acordurilor de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare pentru Egipt, Iordania, Maroc și Tunisia,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale ⁽¹²⁾, Rezoluția sa din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate – dimensiunea sudică ⁽¹³⁾ și Rezoluția sa din 14 decembrie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere toate rezoluțiile adoptate de către Parlament în contextul Primăverii arabe, privind libertatea religioasă, libertatea convingerilor și libertatea de conștiință ca valori fundamentale și universale care sunt esențiale pentru dezvoltarea economică și democratică;

⁽¹⁾ JO L 97, 30.3.1998, p. 2.

⁽²⁾ JO L 147, 21.6.2000, p. 3.

⁽³⁾ JO L 70, 18.3.2000, p. 2.

⁽⁴⁾ JO L 129, 15.5.2002, p. 3.

⁽⁵⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 39.

⁽⁶⁾ JO L 143, 30.5.2006, p. 2.

⁽⁷⁾ JO L 265, 10.10.2005, p. 2.

⁽⁸⁾ JO L 187, 16.7.1997, p. 3.

⁽⁹⁾ JO L 35, 13.2.1996, p. 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)0672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0576.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional, precum și avizele Comisiei pentru afaceri externe și ale Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0104/2012),
- A. întrucât Primăvara arabă reprezintă cea mai importantă transformare politică din vecinătatea europeană de la prăbușirea Zidului Berlinului și au oferit Uniunii Europene oportunitatea de a-și sincroniza politica externă și interesele comerciale cu valorile sale fundamentale ale drepturilor omului, ale democrației și ale unei societăți libere; întrucât, în conformitate cu articolul 8 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea trebuie să creeze o relație specială cu țările învecinate, cu scopul de a stabili o zonă de prosperitate și o bună vecinătate, întemeiată pe valorile Uniunii și caracterizată prin relații apropiate și pașnice bazate pe cooperare, fiind singurul element esențial pentru o stabilitate permanentă, securitate și dezvoltarea și progresul economic al Europei;
 - B. întrucât Uniunea Europeană are competență exclusivă asupra politicii comerciale și de investiții care îi permite să asigure un răspuns efectiv la transformări și să contribuie la progresul economic și social din țările sud-mediteraneene;
 - C. întrucât Tratatul de la Lisabona definește comerțul internațional ca una dintre cele trei arme ale Acțiunii externe a Uniunii Europene și necesită coerență cu celelalte politici ale sale: afaceri externe și evoluția internațională; întrucât comerțul a fost întotdeauna un pilon solid în cadrul politicii de vecinătate și acest lucru a fost evidențiat în comunicările Comisiei privind „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” și „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”;
 - D. întrucât există o percepție printre societățile civile ale țărilor sud-mediteraneene conform căreia Uniunea Europeană ar trebui să fie mai proactivă în sprijinirea transformărilor politice și economice ale acestora;
 - E. întrucât reconstrucția economică și politică ca urmare a Primăverii arabe nu este controlată de instituțiile regionale care joacă un rol similar celui al Consiliului Europei și al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) în Europa Centrală și de Est și Asia Centrală;
 - F. întrucât nu există nicio instituție financiară euro-mediteraneană, deși experiența acumulată de către BERD pe durata tranziției din Europa Centrală și de Est din ultimii ani ar trebui să îi permită să aibă un rol pozitiv în țările sud-mediteraneene; constată cu regret, cu toate acestea, că o parte dintre statele membre ale UE nu și-au ratificat încă amendamentele la Acordul BERD, care va ajuta banca să devină complet operațională în regiunea mediteraneană;
 - G. întrucât, până în prezent, economiile țărilor sud-mediteraneene au fost conduse de lideri nedemocratici în beneficiul unei părți minoritare; adesea neglijând nevoile țărilor celor mai vulnerabile; întrucât faptul că mulți dintre dictatori au fost detronați oferă noi posibilități pentru a deschide economiile regiunii și a crea o economie de piață reală;
 - H. întrucât UE dispune deja de o uniune vamală cu Turcia și de Acordurile existente de liber schimb (ASL) cu țările sud-mediteraneene, cu excepția Siriei, care nu a semnat pachetul final negociat, și a Libiei, cu care au fost suspendate negocierile în februarie 2011 ca urmare a izbucnirii războiului civil;
 - I. întrucât apartenența la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) nu este o condiție prealabilă pentru angajarea în negocierile comerciale, astfel cum s-a demonstrat prin dispozițiile comerciale ale Acordurilor de asociere cu Liban și Algeria, prin acordul provizoriu cu Teritoriile Palestiniene, prin negocierile suspendate cu Libia și prin acordul neratificat cu Siria;
 - J. întrucât zona de liber schimb euro-mediteraneană, cel mai ambițios proiect economic rezultat din Declarația de la Barcelona, nu a reușit să se materializeze până la termenul prevăzut, 2010, din cauza conflictelor din regiune și a lipsei unui angajament intraregional (Sud-Sud);

Joi, 10 mai 2012

- K. întrucât criza economică din 2008 a afectat în mod direct factorii economici principali ai țărilor sud-mediteraneene, iar tulburările sociale și politice prin care au trecut Tunisia, Egiptul, Siria și Libia în timpul revoluțiilor din lumea arabă au accentuat în continuare scăderea economică în aceste țări; întrucât nu toate țările sud-mediteraneene au trecut prin Primăvara arabă în același mod din moment ce vechile regimuri sunt încă la putere în anumite țări, în timp ce altele trec printr-o perioadă continuă de tulburări sociale care le slăbesc în continuare economia;
- L. întrucât Primăvara arabă a dezvăluit slăbiciunea comercială și fiscală structurală și sistemică a regiunii, în special susceptibilitatea creșterilor de prețuri neașteptate de pe piețele de mărfuri, iar orice strategie comercială nouă pentru Mediterana trebuie să combată aceste neajunsuri, să stimuleze securitatea alimentară și să pună capăt speculației financiare privind bunurile alimentare, dacă speră să îndeplinească aspirațiile cetățenilor;
- M. întrucât rata foarte ridicată a șomajului, în special în rândul tinerilor, și lipsa diversificării comerțului rămân o preocupare semnificativă; întrucât nivelul șomajului structural pe termen lung și al muncii la negru, inclusiv al exploatării copiilor prin muncă, rămâne crescut în majoritatea țărilor sud-mediteraneene și s-a deteriorat în continuare în acele țări care au trecut prin tulburări sociale severe în timpul Primăverii arabe; întrucât Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) estimează că regiunea are nevoie să creeze aproximativ 25 de milioane de locuri noi de muncă în următoarea decadă pentru a menține nivelul actual de ocupare a forței de muncă;
- N. întrucât adolescenții (cu vârste între 10 și 19 ani) reprezintă 20 % din populație și ratele șomajului pentru cei cu vârste între 15 și 24 de ani sunt de aproximativ 25-30 %, în timp ce participarea femeilor pe piața muncii rămâne foarte scăzută; întrucât șomajul este în special ridicat printre absolvenții de studii universitare, ceea ce duce la un exod al creierelor și o irosire a resurselor umane,
- O. întrucât este în interesul Uniunii Europene să dea dovadă de ambiție în ceea ce privește cooperarea economică și să adopte o strategie reciproc avantajoasă, responsabilă și flexibilă, bazată pe sprijinirea tranzițiilor democratice și a apărării drepturilor omului;

Observații generale

1. este de părere că Primăvara arabă reprezintă un eveniment istoric incomparabil instigat de aspirațiile de libertate ale oamenilor, drepturile democratice și o îmbunătățire a nivelului lor de trai; își exprimă regretul profund pentru viețile pierdute în lupta de detronare a dictaturilor corupte;
2. are cunoștință de faptul că, după aceste sacrificii, există o speranță foarte mare a societăților din țările sud-mediteraneene pentru un sprijin mult mai consistent și mai corect din partea UE pentru reformele democratice și dezvoltarea economică reală în beneficiul tuturor;
3. remarcă faptul că câștigurile revoluțiilor Primăverii arabe nu au fost consolidate încă și că UE trebuie să acționeze rapid pentru a pune în aplicare ordinea de zi „Un comerț pentru schimbare”, pe lângă beneficiile economice imediate, comerțul este un mijloc eficient de a consolida democrația și de a promova stabilitatea, ajutând la prevenirea corupției, facilitând o distribuție mai echitabilă a bunăstării și împuternicind populația generală; încurajează autoritățile de tranziție să faciliteze tranziția pașnică către o democrație veritabilă; îndeamnă autoritățile naționale să respecte drepturile cetățenilor lor de a demonstra în mod pașnic și să nu recurgă la represalii violente;
4. salută, în acest context, crearea Grupului operativ UE-Tunisia, primul grup operativ instituit în cooperare cu o țară sud-mediteraneană pentru a asigura o mai bună coordonare a sprijinului european și a celui internațional pentru tranziția acestei țări; salută faptul că Parlamentul a fost implicat în cadrul primei reuniuni; solicită VP/IR și Comisiei să continue să implice Parlamentul în cadrul acestei inițiative, dar și al celor viitoare; salută crearea în cadrul Parlamentului European a unui grup de monitorizare a spațiului sud-mediteranean în vederea monitorizării răspunsului UE la crizele din cadrul statelor mediteraneene;

Joi, 10 mai 2012

5. salută recente alegeri echitabile și transparente din Tunisia, care – însoțite de reforme la nivel economic, juridic și social – oferă un bun exemplu pentru alte țări din regiune; subliniază importanța alegerilor libere și echitabile pentru asigurarea unității acestor state prin instaurarea unor instituții democratice și pluraliste, punând astfel bazele unei stabilități crescute și ale modernizării structurilor socioeconomice, care constituie, la rândul lor, o condiție necesară pentru atragerea investițiilor internaționale și generarea de creștere sustenabilă; subliniază necesitatea unor reforme la nivel economic, juridic și social, pe lângă schimbările democratice, în vederea deschiderii și modernizării structurilor socioeconomice din aceste țări;
6. consideră datoria publică externă a țărilor din Africa de Nord și Orientul Mijlociu ca fiind o datorie odioasă, având în vedere că datoria a fost generată de regimurile dictatoriale, în principal prin îmbogățirea personalului din elita politică și economică și achiziția de arme, utilizate adesea pentru a oprima propriul popor; solicită, prin urmare, reanalizarea acestor datorii, cu precădere a celor legate de cheltuielile pentru arme;
7. deplânge rolul companiilor europene în exportul de arme și de articole cu utilizare duală în regimuri represive și în conformitate cu perturbările tehnologice organizate de dictaturi; solicită Comisiei să elaboreze orientări pentru companiile UE pentru a acționa în conformitate cu principiile fundamentale ale UE în astfel de situații;
8. subliniază faptul că politica comercială și de investiții este o competență exclusivă a Uniunii Europene și ar trebui să ofere instrumente inovatoare și concrete pentru atingerea obiectivelor politicii externe a Uniunii Europene privind democrația, prosperitatea, stabilitatea și pacea în regiune;
9. recunoaște că UE trebuie să adopte o politică coordonată în legătură cu țările sud-mediteraneene, dar atenționează asupra unei abordări „unice” a Primăverii arabe, chiar dacă țările sud-mediteraneene au multe asemănări, acestea au experimentat forme de diferite de guvernare represivă, au niveluri diferite de dezvoltare economică și fac față provocărilor demografice și sociale în mod diferit;
10. subliniază că rolurile principale ale Parlamentului European sunt consolidarea dialogului politic, înțelegerea și încrederea reciprocă între Europa și țările terțe, inclusiv țările sud-mediteraneene, Parlamentul trebuind să se concentreze pe răspândirea și promovarea de reforme democratice, libertățile cu drepturi depline și statul de drept; subliniază că aceste sarcini importante, bazate pe relații directe, ar putea constitui un mod de evaluare a îndeplinirii criteriilor viitoare (în lumina evenimentelor și a progreselor obținute) și să facă toate ajustările necesare la acordurile de asociere, în special în domeniul comerțului, al investițiilor și al finanțelor;
11. este conștient de faptul că în ultimii zece ani, UE a încurajat o abordare mai adâncă și mai cuprinzătoare a Acordurilor de liber schimb cu conducătorii mai multor țări sud-mediteraneene, fără a aduce atingere lipsei aparente de legitimitate democratică a partenerilor de negocieri; subliniază importanța preocupării imediate de a stabili procesele democratice în construirea unor noi instituții sociale și politice, care să poată acționa ca parteneri informați și legali în negocierile pentru acordurile comerciale;
12. evidențiază faptul că Uniunea Europeană este cea mai mare piață de consum din lume la care accesul ar trebui să fie acordat numai dacă țările partenere sunt serioase în ceea ce privește angajarea în deschiderea bilaterală a piețelor, dacă de beneficiile reformelor economice se bucură întreaga populație a țării partenere, inclusiv a celei mai vulnerabile, și dacă sunt asumate și îndeplinite angajamente politice, sociale și de mediu corespunzătoare;
13. menționează că multe țări sud-mediteraneene au un potențial economic imens, moștenind cantități mari de bunuri și resurse naturale care, dacă sunt gestionate corect, asigură o posibilitate de dezvoltare economică de ambele părți ale Mediteranei; consideră că trebuie să se stabilească măsuri și mecanisme necesare care să garanteze anumite standarde sociale, de mediu și fitosanitare echivalente;
14. salută abordarea ascendentă personalizată preconizată de Comisie, bazată pe o condiționalitate mai puternică și o diferențiere mai puternică în contextul recente revizuirii a PEV și pe principiul „mai mult pentru mai mult”, asigurând o asistență propusă mai bună pentru fiecare țară învecinată a UE și garantând că finanțarea se potrivește cu ambiția politică; consideră că realizările în materie de reforme democratice și de libertăți individuale ar trebui dublate de un proces similar în peisajul economic și comercial cu libertăți asociate pentru înființarea și administrarea de afaceri în vederea demolării oligarhiilor care au dominat în mod tradițional țările sud-mediteraneene;

Joi, 10 mai 2012

Acordurile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare și alte instrumente comerciale

15. menționează că Uniunea Europeană a încheiat deja acorduri comerciale durabile preferențiale cu numeroase țări sud-mediteraneene în temeiul acordurilor de asociere; cu toate acestea, subliniază faptul că niciunul dintre aceste procese nu a fost finalizat în întregime și are convingerea că există în continuare un mare potențial de a aprofunda relațiile economice, în special în domeniul de reglementare, având pe termen lung obiectivul integrării în piața internă a UE;

16. prin urmare, ia act de decizia Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor pentru Acordul de liber schimb aprofundat și cuprinzător cu Egipt, Iordania, Maroc și Tunisia imediat ce procesele pregătitoare necesare sunt finalizate; este de părere că exercițiile ulterioare de lărgire a sferei de interacțiune ar trebui să se bazeze pe experiențele din cadrul etapelor pregătitoare realizate cu partenerii estici, în același timp recunoscând marea importanță politică a evitării întârzierilor inutile pentru acei parteneri care sunt gata de a începe negocierile; consideră indispensabil ca toate forțele sociale, în special ONG-urile și sindicatele, să fie implicate și consultate de la începutul oricărei negocieri în domeniul comerțului;

17. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) nu a făcut încă publice detaliile privind criteriile „mai mult pentru mai mult” care vor determina, împreună cu exercițiul de lărgire a sferei de interacțiune în domeniul comercial, dacă o țară este pregătită pentru un acord de liber schimb aprofundat și cuprinzător; prin urmare, solicită Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) să stabilească aceste criterii în așa fel încât procesul să fie transparent, iar țările partenere să cunoască în avans unde trebuie făcute ajustări; insistă asupra faptului că instituțiile democratice și drepturile fundamentale, inclusiv libertatea de exprimare și libertatea de asociere, protecția minorităților religioase, respectarea dreptului internațional al muncii, a convențiilor OIM și a Convenției ONU privind drepturile copilului (UNCRC) și inițiativele care încurajează abolirea pedepsei capitale, trebuie să reprezinte elementele centrale ale acestui proces și consideră că ar trebui să fie sensibil la îmbunătățirile sau deteriorările semnificative din țările partenere în timpul etapei pregătitoare și al negocierilor; insistă asupra faptului că exercițiul de lărgire a sferei de interacțiune în domeniul comercial ar trebui să determine un nivel corespunzător de deschidere economică și un indice al modului în care toate nivelurile societății beneficiază de comerț și de investițiile străine directe (ISD);

18. reamintește că susține faptul că ZLS înseși nu reprezintă o limită și că ar trebui să fie benefice fiecărei țări; susține faptul că dispozițiile comerciale ar trebui sprijinite de clauzele consolidate privind drepturile umane, cu dispoziții îmbunătățite privind monitorizarea și implementarea, și de un capitol detaliat privind dezvoltarea durabilă, cu un rol central pentru societatea civilă, incluzând dispoziții privind responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI) care vor consolida proprietatea comună asupra procesului;

19. salută preocuparea pentru barierele din calea comerțului din afara granițelor și alinierea la acquis-ul Uniunii Europene, dar menționează faptul că pentru negocierile următoare privind reducerile de tarif cu anumite țări; evidențiază faptul că, pentru ca acordurile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare să aibă o valoare reală pentru țările sud-mediteraneene, UE trebuie să fie pregătită de eforturi suplimentare în domenii sensibile ca, de exemplu, agricultura și serviciile din modul IV; menționează că, în acest context, UE a înregistrat de fapt un excedent comercial total important în sectorul agricol cu aceste țări;

20. solicită Comisiei să sprijine și să promoveze în mod specific Comerțul loial și inițiativele agricole ecologice, în special, pentru a sprijini fermierii cu proprietăți mici, producătorii și cooperativele, ca un mijloc de a integra practici agricole durabile și dezvoltarea rurală, dezvoltând în același timp lanțul de aprovizionare pentru a asigura consumatorilor europeni calitatea, trasabilitatea produsului și prerogativele de mediu;

21. subliniază importanța agriculturii, sector în care lucrează peste o treime din populația activă din țările sud-mediteraneene, precum și a dezvoltării rurale în procesul de stabilizare, având în vedere că acestea contribuie, în special în condiții de volatilitate crescută pe piețele mondiale, la îmbunătățirea securității alimentare, generarea și distribuția mai echitabilă a veniturilor, crearea de locuri de muncă și integrarea femeilor și a micilor proprietari în economie;

22. salută, prin urmare, intenția Comisiei de a susține dezvoltarea rurală prin programul „Facilitate Europeană în cadrul politicii de vecinătate în sectorul agricol și în sectorul dezvoltării rurale”, care ar integra sprijinul pentru investiții și care ar dezvolta capacitățile administrative pe baza bunelor practici din UE în ceea ce privește dezvoltarea zonelor rurale, pentru a facilita modernizarea producției agricole conform standardelor UE de calitate și de siguranță alimentară;

Joi, 10 mai 2012

23. salută, de asemenea, angajamentul Comisiei, asumat în Comunicarea comună din 25 mai 2011 (COM(2011)0303), de a finanța programe-pilot pentru dezvoltarea agricolă, rurală și regională, profitând de pe urma bogatei experiențe a UE în aceste domenii și utilizând în mod optim cooperarea strânsă cu FAO, Banca Mondială și, eventual, BEI;

24. solicită UE să sprijine atât dezvoltarea producției agricole sănătoase, cât și dezvoltarea rurală în regiune în cadrul luptei pentru combaterea sărăciei, problemă ce persistă în zonele rurale, în vederea consolidării procesului de stabilizare; subliniază, în acest sens, importanța îmbunătățirilor în domeniul instituțional și al infrastructurii (cum ar fi sistemele de irigare, manipulare, stocare, ambalare, transport, comercializare și accesul la servicii), în plus față de cele tehnologice, precum și importanța programelor de educație și instruire, în special pentru femei, fără a ignora gradul scăzut de organizare din multe locuri al producătorilor și fragilitatea societății civile, dat fiind că acești factori reprezintă alte obstacole în calea dezvoltării unui sistem agroalimentar eficient; subliniază rolul serviciilor de informare în ceea ce privește facilitarea difuzării informațiilor; subliniază faptul că preocupările legate de schimbările climatice și de mediu la nivel mondial ar trebui să determine sprijinul în vederea promovării utilizării sustenabile a resurselor naturale și a energiei, și a metodelor de producție compatibile; subliniază necesitatea încurajării diversificării producției în vederea sporirii rezistenței în timpul fluctuațiilor pieței și a crizelor de mediu, în condițiile creșterii globale a cererii de alimente;

25. solicită, în plus, ca, pentru a împiedică dumpingul social și de mediu între țările vizate și în relațiile lor cu UE, măsurile propuse de Comisie să permită consolidarea punerii în aplicare a unor acțiuni inovatoare de promovare a competențelor locale și de școlarizare în vederea formării organizațiilor de producători, precum și a dezvoltării piețelor locale și regionale în cadrul schimbului de bune practici dintre țări, respectiv cu UE, cum ar fi procedurile practicate în trecut în perioada de pre-aderare și în cadrul relațiilor cu țările vecine ale Uniunii Europene;

26. atrage atenția asupra posibilei contribuții pe care o poate aduce o mai bună integrare a țărilor sub-sahariene și a celor din nordul Africii și subliniază nevoia de a lua măsuri la nivel mondial pentru evitarea tipului de acțiune unilaterală care se adoptă adesea pentru a răspunde crizelor alimentare și fenomenelor meteorologice extreme;

27. subliniază faptul că ISD sunt în special importante pentru dezvoltarea economică a țărilor sud-mediteraneene, din moment ce nivelurile investițiilor sunt fie insuficiente, fie excesiv orientate către industriile de extracție a materiilor prime; solicită Comisiei să asigure că acordurile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare și eforturile de investiții din regiune sunt coordonate pentru a promova diversificarea economică;

28. menționează, cu toate acestea, faptul că încercările anterioare de negociere a acordurilor sectoriale în temeiul acordurilor de asociere nu s-au dovedit a avea succes; solicită Comisiei să creeze stimulente pentru țările sud-mediteraneene să negocieze cu privire la investiții și la alte „teme de la Singapore” ca, de exemplu, serviciile în contextul acordurilor de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare; consideră că aceasta ar trebui să pună în aplicare o implementare asimetrică, dacă este cazul, și să fie flexibilă în ceea ce privește sectoarele sensibile ale țărilor în cauză;

29. subliniază importanța completării deschiderii comerciale cu o asistență tehnică mai substanțială pentru țările partenere și afacerile acestora, astfel încât acestea să poată maximiza oportunitățile oferite; recunoaște faptul că UE oferă deja o astfel de asistență, dar consideră că aceste programe ar trebui să fie mai orientate către IMM-uri, inclusiv prin intermediul unei extinderi a ajutorului pentru comerț;

30. solicită Comisiei să utilizeze acordurile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare pentru alinierea normelor în domeniul reglementării, în special normele și regulamentele tehnice, măsurile sanitare și fitosanitare (SPS), regulile de transparență pentru achizițiile publice, politica de protecție a consumatorilor, normele de protejare a proprietății intelectuale, facilitarea comerțului/activităților vamale și eliminarea barierelor netarifare (BNT); scoate în evidență faptul că această cooperare nu este tratată în mod satisfăcător în acordurile de asociere și că nivelul implicării Uniunii Europene ar trebui intensificat;

Joi, 10 mai 2012

31. salută, în această privință, resursele suplimentare alocate pentru cooperare tehnică și insistă asupra faptului că acestea ar trebui să devină disponibile cât mai devreme cu putință pentru Direcția Generală Dezvoltare și Cooperare (DG DEVCO) și să fie descentralizate către delegațiile UE de la fața locului;

32. recunoaște faptul că acordurile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare ar trebui să fie obiectivul principal, dar este conștient că, între timp, Comisia continuă negocierile sectoriale în temeiul acordurilor de asociere existente, inclusiv al acordurilor privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale, al acordurilor în domeniul agriculturii și pescuitului, al acordurilor de servicii și de investiții serviciilor și al acordurilor de soluționare a litigiilor; solicită Comisiei să ia în considerare și actualizarea acordurilor sectoriale existente cu țările în care ofertele pot fi îmbunătățite, iar un acordul de liber schimb aprofundat și cuprinzător nu este posibil imediat; solicită Comisiei să acorde o mai mare importanță momentului și modului în care aceste procese vor fuziona, în cele din urmă, cu viitoarele acorduri de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare și să asigure faptul că pierderea calității de membru al Sistemului generalizat de preferințe (SGP) în 2014 nu va afecta în mod negativ accesul țărilor sud-mediteraneene la piața UE pentru nicio gamă de produse;

33. solicită Comisiei să elaboreze, de asemenea, o strategie pentru acei parteneri „mai mult pentru mai mult” cu care nu există un acord prealabil sau care nu reprezintă obiectivele imediate ale acordurilor de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare, în special parteneri precum Libia și Liban, care nu sunt încă membri ai OMC; subliniază faptul că, în timp ce asistența tehnică pentru ajutorarea progresului acestor state către obținerea calității de membru al OMC trebuie să continue cu toată convingerea, acest fapt în mod individual nu este suficient și trebuie completat de acorduri compatibile cu OMC care vor aduce beneficii pe termen scurt;

Responsabilizarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) ca un instrument pentru democratizarea economică

34. este convins că o strategie comercială de succes pentru regiune ar trebui să consolideze rolul IMM-urilor care asigură până la 30 % din ocuparea forței de muncă în anumite țări; recunoaște importanța microîntreprinderilor care reprezintă 98,1 % din IMM-uri în Egipt, 97,8 % în Maroc, 89,1 % în Iordania, dar numai 9,2 % în Tunisia;

35. își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul mare de IMM-uri neînregistrate care funcționează pe „piața neagră” și la proporția ocupării forței de muncă la negru (cu excepția agriculturii) în anumite țări sud-mediteraneene care se ridică până la 70 %; are convingerea că, dacă regiunea se va angaja într-o creștere economică semnificativă, strategia comercială a UE ar trebui să ofere stimulente întreprinderilor neînregistrate să intre în legalitate; îndeamnă Comisia să sprijine programele de consolidare a capacității administrative, și anume, în domeniul înregistrării afacerilor, al ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale, acordând o atenție specială consolidării capacității în serviciile legale, care vor asigura o pregătire mai bună pentru conducerea reformelor necesare;

36. își exprimă regretul că IMM-urile și cooperativele au un acces foarte limitat la investiții și insistă asupra necesității de a furniza un acces adecvat la finanțare prin oferirea de microcredite fiabile, accesibile și ușor de utilizat și prin programe de contragarantii ale Băncii Europene de Investiții (BEI); este de părere că astfel de programe le vor permite beneficiarilor inovarea și restructurarea într-un mod care le-ar permite să valorifice potențialul pieței interne a UE;

37. subliniază importanța dezvoltării unei activități cuprinzătoare adaptând măsurile necesare pentru a crea un mediu care să favorizeze și să implice societatea în acesta; programului Invest in Med, al cărui mandat specific este promovarea cooperării între IMM-uri și organizațiile care le reprezintă în statele membre ale UE și în țările din zona sud-mediteraneană;

38. recunoaște rolul BEI, prin intermediul Facilității euro-mediteraneene de investiții și parteneriat (FEMIP), în ajutorarea IMM-urilor din zona sud-mediteraneană; salută decizia de a majora plafonul pentru operațiunile sale în regiune cu 1 miliard de euro, ceea ce va duce la creșterea valorii acestor operațiuni BEI în regiune la 6 miliarde de euro în următorii trei ani; reafirmă faptul că BEI ar trebui să își direcționeze proiectele de investiții către IMM-uri și către dezvoltarea proiectelor de infrastructură, în special energetice, având în vedere potențialul acestui regim și ajutorul pe care îl poate acorda UE pentru dezvoltarea și valorificarea sa; insistă că BEI trebuie să își majoreze capacitățile administrative pentru a-și controla băncile partenere intermediare care distribuie „împrumuturi globale” conform criteriilor obiectivelor acțiunii externe a UE, pentru a prezenta publicului operațiunile sale complet contabilizate;

Joi, 10 mai 2012

39. salută implicarea recentă a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) în regiunea mediteraneană și fondurile suplimentare puse ca garanție de către UE și de mai multe state membre în parte pentru activitățile băncii; solicită Consiliului European și Parlamentului European să ratifice imediat amendamentele la Acordul BERD, care va ajuta banca să fie complet operațională în regiunea mediteraneană; consideră că fondurile totale disponibile pentru investițiile BERD în regiune ar trebui majorate și că IMM-urile ar trebui să fie beneficiarii principali ai acestor investiții; încurajează țările sud-mediteraneene să își demonstreze angajamentul prin aplicarea principiilor democrației, pluralismului și economiei de piață, astfel încât să poată avea acces la investiții, în conformitate cu statutul băncii;

40. are convingerea că circulația flexibilă a oamenilor de afaceri în afara frontierelor este esențială pentru ca o zonă de liber schimb să funcționeze în mod corespunzător; este în mod ferm de părere că UE ar trebui să urmărească o mai mare coerență între politicile sale privind imigrarea și comerțul;

41. constată că facilitarea vizelor rămâne o problemă pentru numeroși reprezentanți ai IMM-urilor din țările sud-mediteraneene, care sunt nevoiți să întreprindă vizite la instituțiile UE pentru a participa la reuniuni sau sesiuni de formare, sau din alte motive de natură comercială. În acest context, salută recenta comunicare având ca temă „Un dialog cu țările sud-mediteraneene privind migrația, mobilitatea și securitatea”, în care Comisia are în vedere acorduri privind facilitarea vizelor care să sporească mobilitatea, inter alia, a oamenilor de afaceri; consideră că procedurile privind „integritatea” și „fiabilitatea” pentru vize ar trebui să fie simplificate și solicită Comisiei să negocieze astfel de acorduri în coordonare cu negocierile comerciale pentru a asigura faptul că implementarea lor nu este prea birocratică pentru IMM-uri;

Consolidarea procesului Agadir

42. își exprimă regretul că zona de liber schimb euro-mediteraneană nu a fost stabilită până în 2010 și speră că toți partenerii vor folosi impulsul generat de Primăvara arabă pentru a accelera reformele necesare în vederea creării unei zone de schimb funcționale și complet dezvoltate fără a deforma concurența în rândul producătorilor din UE;

43. propune ca impactul progresului spre o politică de liber schimb să fie evaluat cu regularitate, pentru a monitoriza în continuu repercusiunile acestei politici asupra țărilor mediteraneene din sudul Europei, în scopul generării de beneficii pentru public și pentru sistemul economic și cel productiv al diferitelor țări în cauză;

44. subliniază faptul că, deși strategiile comerciale specifice țării ar trebui să fie binevenite, aceste acorduri nu ar trebui să fie în detrimentul integrării regionale; își exprimă regretul că rămâne foarte limitat comerțul Sud-Sud și menționează, în această privință, că în 2009 numai 6 % din importurile din țările sud-mediteraneene proveneau din alte țări sud-mediteraneene, în comparație cu 40 % din UE; încurajează noile guverne alese în mod democratic să fie mai deschise decât predecesorii lor spre comerțul cu țările învecinate;

45. recunoaște Grupul Agadir ca unicul exemplu al unui efort concentrat în ceea ce privește comerțul Sud-Sud și încurajează semnatarii să își lărgască sfera și componența relațiilor lor comerciale; solicită Comisiei să își continue sprijinul pentru acest grup, ca o piatră de temelie pe care să construiască viitoarea strategie comercială a UE;

46. mai mult, solicită Comisiei să includă în acordurile de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare anumite elemente flexibile care ar permite eventual fuzionarea acordurilor individuale cu Acordul Agadir pentru a forma o zonă unică de liber schimb euro-mediteraneană;

47. menționează cu satisfacție faptul că implementarea mecanismului de facilitare a comerțului și a investițiilor care va servi ca bază de date care permite operatorilor economici să obțină informații actualizate privind condițiile de comerț și investiții în regiune; insistă asupra faptului că un astfel de mecanism ar trebui să fie promovat în mod activ societăților din țările sud-mediteraneene, ar trebui să se dezvolte într-un agent funcțional care facilitează afacerile intraregionale și să nu acționeze numai ca un instrument de informare;

48. salută Convenția regională privind regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene care ar trebui să includă respectarea integrală a Acordului tehnic UE-Israel privind produsele provenite din colonii; solicită Comisiei să accelereze stabilirea unor noi reguli de origine în cadrul Convenției Pan-Euromed, cel târziu până la sfârșitul anului 2013, când țările sud-mediteraneene vor pierde preferințele SGP și regulile de origine favorabile prevăzute de SGP;

Joi, 10 mai 2012

Facilitarea cunoașterii și a contactelor directe

49. încurajează statele membre să joace un rol mai ambițios în strategia UE pentru vecinătatea sudică prin oferirea de programe importante de burse pe termen lung pentru studenți din țările sud-mediteraneene din ambele sexe și din toate mediile socioculturale și etnice, în special în domeniile economiei, afacerilor, IT, comunicațiilor și comerțului; solicită Comisiei și vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant să propună imediat stabilirea programelor Euromed Erasmus și Da Vinci; remarcă faptul că alți actori din regiune, de exemplu, țările din Consiliul de Cooperare al Golfului (CCG), au fost mai eficienți în furnizarea unui astfel de sprijin țărilor sud-mediteraneene; este de părere că astfel de schimburi pot crea legături de durată cu viitori parteneri de afaceri din țările sud-mediteraneene;

50. reamintește rolul pe care îl au artiștii, actorii culturali și bloggerii în facilitarea unor societăți civile arabe pentru a se elibera de dictatură și a deschide calea spre democrație; solicită UE să se asigure că integrează dimensiunea cooperării culturale în politica în domeniul comerțului, inclusiv inițiativele comune în domeniul artei, educației, mass-mediei, internetului și alte sectoare, pentru a promova drepturile omului și democrația;

51. solicită crearea iminentă a camerelor de comerț ale UE cu țările partenere pentru a servi ca exemplu pentru promovarea activităților comune de comerț și a schimburilor reciproce între partenerii economici, inclusiv seminarii și târguri de afaceri; își exprimă regretul cu privire la faptul că nu există camere de comerț bilaterale ale UE în regiune, cu excepția Camerei de Comerț UE-Israel;

Maximizarea impactului acțiunii UE

52. este hotărât faptul că inițiativele comerciale ale Comisiei trebuie să fie sprijinite printr-o prezență mai fermă a oficialilor UE în domeniul comerțului la fața locului; deplânge faptul că Delegația UE nu are decât un singur oficial în domeniul comerțului în Tunisia și nu este prezentă deloc în Iordania, în ciuda realizării exercițiilor de lărgire a sferei de interacțiune pentru acorduri de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare cu aceste țări;

53. consideră, în plus, că pentru a asigura un impact pozitiv maxim, este esențial ca UE să-și coordoneze pe deplin activitățile de sprijin în materie de schimburi comerciale, investiții și finanțare în regiune; își exprimă îngrijorarea că numărul semnificativ de actori de la nivel intern din UE și din țările partenere precum și de alți actori externi ar putea duce la irosirea sau duplicarea de eforturi cruciale din cauza lipsei de coordonare;

54. evidențiază necesitatea pentru o coordonare mai strânsă între instrumentele financiare ale Politicii europene de vecinătate (PEV), de exemplu, Facilitatea de investiții pentru vecinătate, și diferitele instituții financiare internaționale și regionale și ale UE din regiune, inclusiv BEI, BERD și Banca Mondială, astfel încât să se garanteze eficiența și coerența maxime; solicită Comisiei să preia conducerea în coordonarea unor astfel de eforturi;

*

* *

55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Europene de Investiții, Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, șefilor de stat și de guvern și parlamentelor statelor membre și țărilor sud-mediteraneene și Uniunii pentru Mediterana.

Joi, 10 mai 2012

Brevetarea procedeelelor biologice esențiale

P7_TA(2012)0202

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la brevetarea procedeelelor biologice esențiale (2012/2623(RSP))

(2013/C 261 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 98/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 1998 privind protecția juridică a invențiilor biotehnologice ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva 98/44/CE”), în special articolul 4, care prevede că soiurile de plante și rasele de animale, precum și procedeele esențialmente biologice pentru producerea plantelor sau animalelor nu sunt brevetabile,
- având în vedere articolul 2 alineatul (2) și considerentul 33 al Directivei 98/44/CE, care stipulează că obținerea de plante sau animale este esențialmente biologică atunci când constă în întregime din fenomene naturale, cum ar fi încrucișarea sau selecția,
- având în vedere importanța punerii corespunzătoare în aplicare a articolului 11 al Directivei 98/44/CE, care garantează privilegiul agricultorului,
- având în vedere Convenția din 5 octombrie 1973 privind acordarea brevetelor europene (denumită în continuare „Convenția brevetului european”), în special articolul 53 litera (b),
- având în vedere Decizia Consiliului administrativ al Organizației Europene de Brevete din 16 iunie 1999 privind încorporarea Directivei 98/44/CE în normele de aplicare ale Convenției brevetului european ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia G 2/06 a Oficiului European de Brevete (OEB) și Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-34/10, potrivit căreia, la interpretarea interdicțiilor în dreptul brevetelor, trebuie să se țină seama de contribuția cererii de brevet per ansamblu la progresul tehnic, și nu doar de modul în care sunt formulate revendicările,
- având în vedere Deciziile Marii camere de recurs a OEB G2/07 (referitoare la broccoli) și G1/08 (referitoare la tomate), care, în principiu, exclud procesele de reproducere de la brevetabilitate,
- având în vedere brevetele acordate de OEB pentru producția de plante reproduse prin mijloace convenționale, precum broccoli (EP 1 069 819), tomatele (EP 1 211 926) și pepenii galbeni (EP 1 962 578),
- având în vedere brevetele acordate de OEB pentru producția de plante reproduse prin mijloace convenționale, precum selecția sexuală și materialul de reproducere utilizat în reproducerea convențională (EP 1 263 521, EP 1 257 168), selecția vacilor de lapte (EP 1 330 552) și producția animalieră (EP 1 506 316),
- având în vedere Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură, la care Uniunea Europeană a aderat în temeiul Deciziei 2004/869/CE a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961, astfel cum a fost revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991 (denumită în continuare „Convenția UPOV”),

⁽¹⁾ JO L 213, 30.7.1998, p. 13.

⁽²⁾ Jurnalul Oficial al OEB 7/1999, p. 437.

⁽³⁾ JO L 378, 23.12.2004, p. 1.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante ⁽¹⁾ [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 2100/94”],
- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât drepturile de proprietate intelectuală sunt importante pentru stimularea dezvoltării de noi soiuri de plante și a inovațiilor care privesc plantele, constituind totodată o condiție necesară pentru stimularea creșterii și inovării și pentru ajutarea economiei europene, în special a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM), să facă față crizei economice și concurenței mondiale;
- B. întrucât, în special în domeniul fitotehniei și al zootehniei, o protecție excesivă prin brevete poate constitui un obstacol în calea inovării și a progresului și, blocând accesul la resursele genetice animale și vegetale, poate fi în detrimentul întreprinderilor fitotehnice și zootehnice mici și mijlocii;
- C. întrucât reproducerea plantelor este o condiție esențială pentru securitatea aprovizionării cu alimente și, într-o oarecare măsură, a aprovizionării cu energie;
- D. întrucât metodele convenționale de reproducere sunt de importanță critică pentru fitotehnia și zootehnia modernă;
- E. întrucât un principiu fundamental al sistemului internațional al drepturilor soiurilor de plante întemeiat pe Convenția UPOV și al sistemului UE fondat pe Regulamentul (CE) nr. 2100/94 constă în aceea că titularul unui soi de plante nu poate să împiedice alte persoane să utilizeze planta protejată pentru a promova utilizarea soiurilor protejate în alte activități fitotehnice;
- F. întrucât este important să existe un privilegiu similar în cadrul legislației privind brevetele în întreaga Uniune Europeană;
- G. întrucât articolul 4 din Directiva 98/44/CE și articolul 53 litera (b) din Convenția brevetului european prevăd că soiurile de plante și rasele de animale și procedeele esențialmente biologice pentru producerea plantelor sau animalelor nu sunt brevetabile;
- H. întrucât brevetele pentru produsele obținute prin metode convenționale de reproducere și brevetele pentru material genetic necesar pentru reproducerea convențională pot submina exceptarea prevăzută la articolul 4 din Directiva 98/44/CE și articolul 53 litera (b) din Convenția brevetului european;
- I. întrucât în domeniul ingineriei genetice se pot acorda brevete, însă trebuie salvagardată interdicția brevetelor pentru soiuri de plante și rase de animale;
- J. întrucât în domeniul biotehnologiei, atunci când se decide asupra brevetabilității, nu ar trebui să se ia în considerare doar modul în care sunt formulate revendicările, ci și contribuția pe care o aduce per ansamblu invenția la progresul tehnic, iar acest principiu al abordării întregului conținut a fost aplicat de către Oficiul European de Brevete și Curtea Europeană de Justiție în unele dintre deciziile lor recente ⁽²⁾;
- K. întrucât, în conformitate cu articolul 16 litera (c) din Directiva 98/44/CE, Comisia trebuie să prezinte un raport anual „asupra progreselor și implicațiilor legislației privind brevetele de invenție în domeniul biotehnologiei și ingineriei genetice”;

⁽¹⁾ JO L 227, 01.09.1994, p. 1.

⁽²⁾ Marea Cameră de recurs a Oficiului European de Brevete, Decizia din 25 noiembrie 2008, G 2/06 („WARF”), și hotărârea CEJ în cauza C-34/10 (Greenpeace/Brüstle).

Joi, 10 mai 2012

- L. întrucât Comisia nu a mai publicat niciun raport de acest fel din 2005;
- M. întrucât, în rezoluția sa din 26 octombrie 2005 referitoare la brevetele pentru invenții biotehnologice ⁽¹⁾, Parlamentul a invitat Comisia să abordeze cu atenție în următorul său raport punerea în aplicare corespunzătoare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/44/CE;
- N. întrucât astfel de rapoarte ale Comisiei ar servi obiectivului de a asigura informarea deplină a populației și întrucât Uniunea Europeană are un rol călăuzitor în încurajarea dezbaterii publice,
1. recunoaște importanța pe care o are OEB în sprijinirea inovației, competitivității și creșterii economice în Europa;
 2. recunoaște că brevetele promovează diseminarea de informații tehnice valoroase și reprezintă un instrument important pentru transferul de tehnologie;
 3. salută deciziile Marii camere de recurs a OEB în așa-numitele cauze „broccoli” (G 2/07) și „tomate” (G 1/08), în care este abordată interpretarea corectă a termenului de „procedee esențialmente biologice pentru producerea plantelor (sau animalelor)” utilizat în Directiva 98/44/CE și Convenția brevetului european în vederea excluderii acestor procedee de la brevetabilitate;
 4. invită OEB să excludă de la brevetare și produsele obținute prin metode convenționale de reproducere și toate metodele convenționale de reproducere, inclusiv selecția inteligentă („smart breeding” sau reproducerea de precizie) și materialul de reproducere utilizat pentru reproducerea convențională;
 5. invită Comisia să abordeze în viitorul său raport deciziile Marii camere de recurs a OEB referitoare la broccoli și tomate;
 6. salută decizia recentă a Oficiului European de Brevete în cauza WARF și hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza Brüstle, întrucât acestea interpretează în mod corespunzător Directiva 98/44/CE și oferă indicații importante cu privire la așa-numita abordare a întregului conținut; invită Comisia Europeană să proiecteze consecințele corespunzătoare ce decurg din aceste decizii și în alte domenii de politică relevante pentru a asigura alinierea politicii UE la aceste decizii;
 7. invită Comisia să abordeze în viitorul său raport posibilele implicații ale brevetării metodelor de reproducere la plante și impactul lor asupra industriei fitotehnice, agriculturii, industriei alimentare și securității alimentare;
 8. invită Comisia și statele membre să se asigure că UE va continua să aplice o exceptare cuprinzătoare pentru agricultori în dreptul brevetelor fitotehnice și zootehnice;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre și OEB.

⁽¹⁾ JO C 272 E, 9.11.2006, p. 440.

Joi, 10 mai 2012

Pirateria maritimă

P7_TA(2012)0203

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la pirateria maritimă (2011/2962(RSP))

(2013/C 261 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 privind o politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la pirateria maritimă, în special Rezoluția din 23 octombrie 2008 referitoare la pirateria pe mare ⁽²⁾, precum și cea din 26 noiembrie 2009 referitoare la o soluție politică pentru pirateria din largul coastelor Somaliei ⁽³⁾,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS) din 10 decembrie 1982,
- având în vedere Convenția ONU pentru reprimarea actelor ilicite împotriva siguranței navigației maritime din 1988,
- având în vedere rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU referitoare la situația din Somalia, în special Rezoluția 2036 (2012) din 22 februarie 2012,
- având în vedere Acțiunea comună a Consiliului 2008/749/PESC din 19 septembrie 2008 privind acțiunea de coordonare militară a Uniunii Europene în sprijinul Rezoluției 1816 (2008) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (EU NAVCO),
- având în vedere Acțiunea comună 2008/851/PESC a Consiliului din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (EU NAVFOR Atalanta) și Decizia Consiliului 2010/766/PESC de modificare a Acțiunii comune 2008/851/PESC,
- având în vedere Decizia Consiliului din 23 martie 2012 de a prelungi mandatul EU NAVFOR Atalanta până în decembrie 2014 și de a extinde zona în care se desfășoară operațiunea,
- având în vedere Decizia 2010/96/PESC a Consiliului din 15 februarie 2010 și Decizia 2010/197/PESC a Consiliului din 31 martie 2010 privind lansarea unei misiuni militare a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor de securitate somaleze (EUTM Somalia),
- având în vedere conceptul de gestionare a crizelor convenit de către Consiliul Afaceri Externe la 16 decembrie 2011 în ceea ce privește misiunea de consolidare a capacităților maritime regionale (RMCB), misiune PSAC civilă cu competențe militare în curs de pregătire,
- având în vedere cadrul strategic pentru Cornul Africii care vizează orientarea angajamentului UE în regiune, adoptat de Consiliu la 14 noiembrie 2011,
- având în vedere acordul de partajare a puterii semnat la 9 iunie 2008 la Djibouti, cu scopul de a iniția o amplă reconciliere la nivel național și de a crea o alianță politică puternică și incluzivă, capabilă să asigure pacea, să conducă la reconciliere națională și să restabilească autoritatea centrală a statului;

⁽¹⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 30.

⁽²⁾ JO C 15 E, 21.1.2010, p. 61.

⁽³⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 59.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere concluziile Conferinței de la Londra privind Somalia din 23 februarie 2012,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât transportul maritim a reprezentat unul din elementele de bază ale dezvoltării economice și prosperității în Europa pe parcursul istoriei sale, iar peste 80 % din comerțul mondial se realizează pe cale maritimă; întrucât pirateria reprezintă o amenințare la adresa securității internaționale și a stabilității regionale și întrucât, prin urmare, UE are un interes real de a contribui la securitatea maritimă internațională și la combaterea pirateriei și a cauzelor sale profunde, ca o acțiune prioritară a UE;
- B. întrucât pirateria trebuie considerată o infracțiune internațională; întrucât, în cazul pirateriei și al jafului armat pe mare, este necesar un răspuns coordonat în temeiul cadrului juridic cuprinzător oferit de Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării; întrucât, conform articolului 100 din convenție, toate statele vor coopera la reprimarea pirateriei;
- C. întrucât pirateria în marea liberă reprezintă în continuare o problemă, în pofida faptului că numărul atacurilor încununate de succes a scăzut în mod semnificativ în ultimul an, în special ca urmare a activității misiunii Atalanta și a utilizării detașamentelor militare și private de protecție a navelor; întrucât pirateria continuă să se extindă rapid în Oceanul Indian, în special în largul coastelor Somaliei și ale Cornului Africii, dar și în alte zone, inclusiv în sud-estul Asiei și în vestul Africii, și reprezintă o amenințare din ce în ce mai accentuată atât la adresa vieților omenești și a siguranței navigatorilor și a altor persoane, cât și la adresa dezvoltării și stabilității regionale, a mediului marin, a comerțului mondial și a tuturor formelor de transport maritim și de activități navale, inclusiv la adresa navelor de pescuit, precum și a furnizării de ajutoare umanitare;
- D. întrucât Consiliul a decis prelungirea operațiunii UE de combatere a pirateriei EU NAVFOR Atalanta cu încă doi ani, până în decembrie 2014, pentru a contribui la protejarea navelor care distribuie, în cadrul Programului alimentar mondial (PAM), ajutoare alimentare persoanelor strămutate din Somalia, la protejarea transporturilor misiunii Uniunii Africane în Somalia (AMISOM), la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei și la protejarea transporturilor vulnerabile din largul coastelor Somaliei, în funcție de fiecare caz în parte; întrucât EU NAVFOR Atalanta contribuie, de asemenea, la monitorizarea activităților de pescuit din largul coastelor Somaliei;
- E. întrucât 10 000 de nave europene traversează anual zone maritime periculoase și, prin urmare, pirateria nu constituie doar o problemă legată de viața și siguranța persoanelor, ci și o problemă economică, întrucât pune în pericol rutele maritime comerciale internaționale, având un impact negativ semnificativ asupra comerțului internațional;
- F. întrucât numărul atentatelor asupra navelor crește: în 2011 s-au înregistrat 28 de deturnări, 470 de navigatori au fost răpiți, 15 au fost uciși și în prezent peste 7 nave sunt sechestrate în vederea obținerii unei răscumpărări și aproximativ 191 de navigatori sunt ținuți ostatici în Somalia, deseori în condiții groaznice și inumane pentru perioade de timp din ce în ce mai mari;
- G. întrucât pirații își adaptează în mod constant tacticile și metodele și și-au extins raza de acțiune prin utilizarea unor nave deturnate de dimensiuni mai mari ca așa-numite „nave-mamă”;
- H. întrucât actuala instabilitate politică din Somalia reprezintă una dintre cauzele pirateriei, contribuind la problemă și întrucât pirateria este considerată în continuare de unii somalezi o sursă de venit profitabilă și viabilă;
- I. întrucât lupta împotriva pirateriei nu poate fi câștigată exclusiv prin mijloace militare, ci depinde în primul rând de succesul promovării păcii și dezvoltării și al construirii statului în Somalia;

Joi, 10 mai 2012

- J. întrucât, la nivel militar și din punctul de vedere al securității, situația din Somalia este în continuare periculoasă și imprezvizibilă; întrucât Misiunea Uniunii Africane în Somalia (AMISOM) a reușit să determine gruparea islamistă al-Shabaab să se retragă și doar recent a desfășurat 100 de soldați în Baidoa; întrucât Kenya a efectuat recent o intervenție militară în regiunea central sudică a Somaliei, însă nu a raportat o victorie decisivă asupra al-Shabaab; întrucât forțele naționale de apărare etiopiene au intervenit în regiunea Hiraan și în regiunea Bay în februarie 2012; întrucât asociația Human Rights Watch a publicat informații privind cazuri de încălcări ale drepturilor omului, tortură, detenții arbitrare, execuții extrajudiciare și atacuri armate împotriva civililor comise de către forțele și grupările etiopiene loiale guvernului federal de tranziție; întrucât statul vecin, Eritreea, a fost acuzat de Grupul ONU pentru monitorizarea sancțiunilor că furnizează arme, formare și sprijin financiar grupării al-Shabaab, încălcând astfel embargoul ONU asupra armelor;
- K. întrucât EMSA are la dispoziție instrumente și date care pot ajuta operațiunea EU NAVFOR Atalanta să îmbunătățească siguranța navelor și a navigatorilor din zonă;
- L. întrucât problema pirateriei are, de asemenea, efecte negative asupra întregii regiuni, în care operațiunile de pescuit sunt reglementate de o serie de acorduri bilaterale și multilaterale în domeniul pescuitului, iar aceste operațiuni au devenit o activitate periculoasă nu numai pentru navele UE care pescuiesc, de exemplu, în apele insulelor Seychelles pe baza unui acord de parteneriat în domeniul pescuitului încheiat între UE și Republica Seychelles, dar și pentru pescarii locali cărora UE le acordă sprijin sectorial asumându-și astfel o responsabilitate socială;
- M. întrucât UE este cel mai mare donator de ajutor pentru dezvoltare pentru Somalia la nivel mondial, alocând până acum 215,4 milioane EUR prin intermediul Fondului european de dezvoltare (FED) pentru perioada 2008 - 2013; întrucât principalul obiectiv al acestei finanțări este scoaterea populației din sărăcie și ajungerea la stadiul de creștere economică autonomă și oferirea unei soluții durabile pentru stabilitate în țară prin abordarea cauzelor profunde ale pirateriei finanțând proiecte pentru a aduce îmbunătățiri în domeniile guvernării și statului de drept, educației și creșterii economice și pentru a sprijini sectoarele neprioritare (sănătate, mediu, apă și servicii de salubritate); întrucât, pentru perioada 2011 - 2013, au fost acordate încă 175 de milioane EUR din Fondul european de dezvoltare pentru ca UE să-și poată consolida angajamentul și să poată sprijini noi activități în domeniile menționate mai sus; întrucât niciunul dintre aceste obiective nu poate fi atins fără instituții de guvernare eficiente în Somalia;
- N. întrucât, ca urmare a secetei, regiunea Cornului Africii, în special Somalia, a fost afectată de o foamete gravă, ce s-a soldat cu o criză umanitară de proporții, care a afectat peste 12 milioane de persoane în regiune și peste 7,5 milioane în Somalia; întrucât nu numai că a cauzat moartea a numeroase persoane, îndeosebi copii, însă foametea a condus și la un flux masiv de refugiați în țările vecine, Kenya și Etiopia; întrucât Comisia Europeană a sporit ajutorul umanitar acordat de la 9 milioane de euro, în 2009, la 46 de milioane de euro, în 2008, însă, de atunci, l-a redus la 35 de milioane în 2010 și 30 de milioane de euro în 2011; întrucât Comisia și-a recalculat ajutorul umanitar de alocat la 77 de milioane de euro numai după seceta distrugătoare din vara anului 2011;
- O. întrucât o abordare eficientă a combaterii pirateriei maritime trebuie să implice o strategie mai amplă și cuprinzătoare pentru a scoate Somalia și întreaga regiune a Cornului Africii din sărăcie și din situația de eșec statal, având în vedere faptul că cel puțin o parte a Somaliei are avantaje economice de pe urma actelor de piraterie și a fondurilor obținute ca răscumpărare;
- P. întrucât, chiar dacă eforturile UE de a combate pirateria au reușit să asigure protecția transporturilor din cadrul Programului alimentar mondial (PAM) și al Misiunii Uniunii Africane în Somalia (AMISON), acestea necesită un angajament ferm și permanent pentru a asigura un nivel adecvat al desfășurării de forțe, întrucât în viitor riscă să fie subminate de lipsa forțelor navale;
- Q. întrucât multe state membre își elaborează în prezent propriile norme în ceea ce privește trimiterea unor gărzii înarmate la bordul navelor comerciale,

Joi, 10 mai 2012

1. își reiterează îngrijorarea profundă cu privire la actuala amenințare din ce în ce mai accentuată pe care o reprezintă actele de piraterie și jafurile armate pe mare împotriva navelor internaționale care distribuie ajutoare în Somalia și a navelor de pescuit, comerciale și de pasageri internaționale și ale UE în Oceanul Indian, în special în apele din largul coastelor Somaliei și ale Cornului Africii, la adresa siguranței navigatorilor și a altor persoane și la adresa stabilității regionale;
2. invită Înaltul Reprezentant și statele membre să analizeze urgent posibilitățile pentru eliberarea celor 191 de navigatori ținuți în prezent ostatici, pentru a pune capăt detenției lor îndelungate și revoltătoare pe care le-o impun răpitorii și pentru a le permite să se întoarcă acasă și, în același timp, pentru a asigura eliberarea celor șapte nave deturnate;
3. salută contribuția operațiunii EU NAVFOR Atalanta la securitatea maritimă în largul coastelor Somaliei prin protejarea navelor afretate care distribuie ajutoare în Somalia în cadrul Programului alimentar mondial și a altor nave vulnerabile, la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei, precum și la asigurarea eficacității răspunsului UE la pirateria maritimă;
4. salută Decizia Consiliului din 23 martie 2012 de a prelungi mandatul EU NAVFOR Atalanta până în decembrie 2014 și de a extinde zona în care se desfășoară operațiunea;
5. deplânge faptul că numărul navelor puse la dispoziție de statele membre pentru operațiunea EU NAVFOR Atalanta a scăzut de la 8 la doar 2-3 la începutul anului 2012 și, prin urmare, solicită statelor membre să furnizeze mai multe nave pentru a permite reușita operațiunii Atalanta;
6. solicită consolidarea coordonării în cadrul mecanismului SHADE dintre UE, NATO, cele trei misiuni navale principale de combatere a pirateriei din regiune (EU NAVFOR, CTF-150/151 și TF-508 în cadrul operațiunii Ocean Shield a NATO) și diferitele forțe navale internaționale, pentru a evita dublarea inutilă a activităților, întrucât atât UE, cât și NATO operează în aceeași regiune pe baza autonomiei lor de decizie, dar au aceleași interese și sunt alcătuite în mare din aceleași state europene;
7. îndeamnă insistent Înaltul Reprezentant să solicite o coordonare și cooperare sporită a tuturor actorilor internaționali din Somalia și din regiunea mai extinsă a Cornului Africii, și anume UE, NATO, SUA, ONU și țările relevante, ca un mijloc de a se ajunge la o reală abordare cuprinzătoare și orientată în ceea ce privește combaterea pirateriei și, cel mai important, abordând cauzele sale profunde și consecințele la toate nivelurile;
8. subliniază, în același timp, necesitatea de a consolida coordonarea strategică între EU NAVFOR Atalanta, EUTM Somalia și alte acțiuni PSAC (de exemplu RMCB, de îndată ce este lansată) în regiunea mai extinsă a Cornului Africii; salută, în acest sens, decizia Consiliului din 23 martie 2012 de a activa un Centru de operații al UE în sprijinul misiunilor aferente politicii de securitate și apărare comune (PSAC) din Cornul Africii; solicită, în acest sens, revizuirea structurilor de comandă existente ale EU NAVFOR Atalanta și EUTM Somalia;
9. salută Conferința de la Londra privind Somalia din 23 februarie 2012 care a demonstrat hotărârea comunității internaționale de a eradica pirateria și solicită dezvoltarea unei capacități judiciare sporite pentru a-i aduce în fața justiției și a-i aresta pe cei responsabili de acte de piraterie;
10. subliniază faptul că existența în continuare a unui cadru de impunitate în ceea ce privește pirateria reprezintă un obstacol în calea reprimării; deplânge faptul că, în pofida acordurilor de transfer ale UE cu țări terțe (Kenya, Seychelles, Mauritius), a acordurilor bilaterale de repatriere a piraților condamnați dintre Seychelles și regiunile somaleze Puntland și Somaliland, precum și a diverselor cadre juridice internaționale, mulți pirați și alți infractori încă nu au fost arestați sau, în multe cazuri, sunt eliberați după arestare ca urmare a lipsei probelor juridice temeinice sau a lipsei voinței politice de a-i pune sub acuzare; ia act, de asemenea, de faptul că unele state membre UE dispun de instrumente juridice de natură penală inadecvate pentru combaterea pirateriei în marea liberă;

Joi, 10 mai 2012

11. în acest sens, solicită măsuri imediate și eficiente pentru aducerea în fața justiției și pedepsirea persoanelor suspectate de acte de piraterie și îndeamnă țările terțe și statele membre UE care nu au făcut încă acest lucru să transpună în legislațiile lor naționale toate prevederile stabilite de Convenția ONU privind dreptul mării și de Convenția ONU pentru reprimarea actelor ilicite împotriva siguranței navigației maritime, pentru a aborda problema impunității piraților și invită Consiliul și Comisia să continue să examineze oportunitățile de a desfășura procese în țările din regiune și să ia măsuri pentru instituirea unor tribunale specializate dedicate pirateriei în Somalia și în alte state din regiune, ca soluție judiciară sustenabilă pentru aducerea în fața justiției a piraților din Somalia;

12. ia act de recomandările făcute de Secretarul General al ONU Consiliului de Securitate în vederea facilitării arestării și urmăririi penale a persoanelor suspectate de piraterie; subliniază, în același timp, nevoia de a garanta desfășurarea unor procese corecte și eficiente în tribunalele locale existente, precum și încarcerarea în condiții umane și de siguranță în centrele regionale;

13. îndeamnă statele membre ca, în colaborare cu Europol și Interpol, să investigheze și să urmărească fluxurile financiare și să confişte banii plătiți piraților ca răscumpărare, întrucât există indicii că acești bani ar fi transferați în conturi bancare din întreaga lume, inclusiv în bănci din Europa, precum și să identifice și să distrugă rețelele de crimă organizată care profită de pe urma acestor acte; invită Consiliul să faciliteze continuarea cooperării dintre EU NAVFOR pe de o parte și Europol și Interpol pe de altă parte;

14. încurajează EU NAVFOR, NATO și Coaliția forțelor navale să găsească o soluție eficientă la problema utilizării din ce în ce mai dese a navelor comerciale piratate ca „nave-mamă”, o evoluție care reprezintă o sporire semnificativă a capacității operaționale a piraților și care le permite acestora să-și lanseze atacurile cu mai multă forță, hotărâre și flexibilitate în întreaga regiune a Oceanului Indian;

15. subliniază faptul că EMSA ar trebui să-și continue colaborarea cu EU NAVFOR Atalanta, dacă este cazul, prin punerea la dispoziția operațiunii, în urma acordului statului de pavilion, a datelor LRIT detaliate și a imaginilor prin satelit ale navelor sub pavilion UE care tranzitează zona; în acest scop, încurajează statele membre să autorizeze Agenția să pună aceste date și informații la dispoziția operațiunii EU NAVFOR;

16. consideră că, având în vedere proliferarea pirateriei, navigatorii care s-ar putea confrunta cu amenințări legate de piraterie ar trebui să ia parte la formări pentru a-și consolida abilitățile de autoapărare; subliniază necesitatea ca întreprinderile maritime să adere la cele mai bune practici de management pentru protecția împotriva pirateriei bazate în Somalia („Best Management Practices for protection against Somalia Based Piracy”, BMP-4) și să le aplice pe deplin, acestea furnizând informații suficiente tuturor părților implicate privind modalitățile de a ajuta navele să evite, să descurajeze sau să întârzie atacurile de piraterie în largul coastelor Somaliei; solicită încă o dată tuturor navelor care operează în această zonă să se înregistreze la organismele de coordonare a securității maritime relevante și să urmeze recomandările misiunii EU NAVFOR Atalanta; invită statele membre să se asigure că toate navelor lor sunt înregistrate;

17. îndeamnă Consiliul și Comisia ca, în colaborare cu ONU și Uniunea Africană, în urma cererilor repetate din partea guvernului federal de tranziție al Somaliei (GFT) privind acordarea de asistență internațională pentru protejarea navelor care transportă ajutoare umanitare și pentru combaterea pirateriei din largul coastelor sale, să continue să coopereze cu GFT somalez și să-l sprijine în lupta împotriva pirateriei, să aducă autorii în fața justiției și să ajute Somalia și regiunea să își consolideze capacitățile;

18. salută decizia Consiliului afaceri externe din 12 decembrie 2011 de lansare a misiunii de consolidare a capacităților maritime regionale (RMCB), „EUCAP Nestor”, care va avea ca scop consolidarea capacității maritime și judiciare și formarea forțelor de poliție de coastă și a judecătorilor în opt țări din Cornul Africii și din partea de vest a Oceanului Indian; invită Consiliul și SEAE să depună toate eforturile pentru a asigura lansarea în vara viitoare a RMCB în această regiune;

Joi, 10 mai 2012

19. recunoaște faptul că formarea reprezintă doar o parte a consolidării capacității maritime și, prin urmare, solicită statelor membre să acorde asistență materială misiunii și regiunii, și în special nave maritime de patrulare;
20. sprijină cu fermitate procesul de pace și reconciliere inițiat la Djibouti; solicită o abordare cuprinzătoare a situației din Somalia, care să stabilească o legătură între aspectele referitoare la securitate și dezvoltare, statul de drept și respectarea drepturilor omului și a legislației umanitare internaționale;
21. salută decizia Comisiei de a propune punerea la dispoziție a încă 100 milioane EUR ca sprijin financiar al UE pentru misiunea Uniunii Africane din Somalia (AMISON) în temeiul Instrumentului financiar pentru pace în Africa și invită statele membre și comunitatea internațională să contribuie la promovarea păcii și a dezvoltării economice și la construirea unui regim democratic stabil în Somalia, care ar facilita securitatea și ar combate pirateria pe termen lung; salută desemnarea unui reprezentant special al UE pentru Cornul Africii;
22. este îngrijorat de situația umanitară din Cornul Africii în continuă deteriorare și invită comunitatea internațională, și în special UE, să își mărească volumul de asistență umanitară acordată persoanelor care au nevoie, pentru a răspunde nevoilor umanitare din ce în ce mai mari și pentru a preveni orice înrăutățire ulterioară a situației;
23. reamintește că orice strategie de combatere a pirateriei ar trebui să țină seama de faptul că pirateria servește unor interese economice ilegale și că orice stimulente la adresa populației somaleze pentru a renunța la piraterie trebuie să se axeze pe ocuparea forței de muncă tinere și trebuie să aibă ca obiectiv oferirea unor mijloace de trai alternative pentru populația locală, prin care aceasta să se poată susține în mod corespunzător;
24. salută proiectul Marsic al UE, parte a programului privind căile maritime importante al instrumentului de stabilitate, având ca obiectiv îmbunătățirea securității și siguranței maritime în vestul Oceanului Indian și în Golful Aden prin schimbul de informații și consolidarea capacităților, evidențiind cooperarea regională dintre țările regiunii; speră că acest proiect va fi prelungit după 2013;
25. încurajează inițiativele împotriva pirateriei din țările din estul și sudul Africii și din regiunea Oceanului Indian, precum noul proiect MASE de luptă împotriva pirateriei (programul maritim și de securitate), care a beneficiat de o subvenție de demarare de 2 milioane EUR din partea Uniunii Europene; salută faptul că proiectele finanțate de Comisie și misiunea PSAC de consolidare a capacităților maritime regionale au fost concepute în așa fel încât să fie complementare;
26. reamintește că pirateria din largul coastelor somaleze este încă un aspect al absenței dreptului și a ordinii din această țară și că, prin urmare, comunitatea internațională ar trebui să furnizeze sprijinul tehnic și financiar necesar pentru a ajuta guvernul federal de tranziție să își dezvolte capacitatea de a-și exercita controlul asupra apelor sale teritoriale și asupra zonei sale economice exclusive, în conformitate cu dreptul internațional;
27. salută activitatea Grupului de contact privind pirateria în largul coastelor Somaliei, care constituie un forum fără precedent menit să îmbunătățească nivelul și calitatea cooperării internaționale în acest domeniu, atât între state, cât și cu toate organizațiile internaționale importante implicate;
28. salută cooperarea strânsă cu OMI în domeniul consolidării capacităților maritime, precum și activitatea desfășurată în vederea încheierii unui parteneriat strategic UE-OMI pentru combaterea pirateriei în regiunea mai extinsă a Cornului Africii;
29. subliniază faptul că utilizarea gărzilor înarmate private constituie o măsură care nu se poate substitui unei soluții cuprinzătoare necesare în fața amenințării cu aspecte multiple a pirateriei; ține seama de faptul că unele state membre au introdus acte legislative relevante; în acest context, invită statele membre să ia măsurile de securitate necesare la bord, atunci când este posibil, și invită Comisia și Consiliul să ia măsuri în vederea elaborării unei strategii UE privind utilizarea la bord a personalului înarmat autorizat pentru a asigura aplicarea corectă a orientărilor OMI în acest sens;

Joi, 10 mai 2012

30. ia act de faptul că, în marea liberă, conform dreptului internațional, atât navei în cauză, cât și personalului militar angajat la bord li se aplică, în toate cazurile, inclusiv în ceea ce privește măsurile luate în cadrul luptei împotriva pirateriei, jurisdicția națională a statului de pavilion; în plus, ia act de faptul că nicio altă autoritate decât cea a statului de pavilion nu poate impune sechestrarea sau reținerea unei nave, nici măcar în vederea investigațiilor;

31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, Secretarilor generali ai Uniunii Africane, ONU și Agenției Interguvernamentale pentru Dezvoltare (IGAD), Președintelui guvernului federal de tranziție al Somaliei și Parlamentului Panafrican.

Sprrijinirea instituirii unei Zile Europene pentru Comemorarea celor Drepti

P7_TA(2012)0205

Declarația Parlamentului European din 10 mai 2012 privind sprijinirea instituirii unei Zile Europene pentru Comemorarea celor Drepti

(2013/C 261 E/07)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. reamintind marea semnificație morală a Grădiniî Dreptilor din Ierusalim, înființată de răposatul Moshe Bejski, care aduce un omagiu celor care au ajutat evreii în timpul Holocaustului;
- B. reamintind instituțiile care au onorat persoanele care au salvat vieți în timpul tuturor genocidelor și al asasinatelor în masă (cum ar fi cele din Armenia, Bosnia, Cambodgia și Rwanda), precum și al celorlalte crime împotriva umanității petrecute în secolele XX și XXI;
- C. comemorându-i pe toți cei care au protejat demnitatea umană în timpul regimurilor totalitariste naziste și comuniste;
- D. întrucât reamintirea Binelui este esențială pentru procesul integrării europene, dat fiind că învață tinerele generații că fiecare poate alege în orice moment să ajute alți oameni și să apere demnitatea umană și că instituțiile publice au datoria de a evidenția exemplul persoanelor care au reușit să-i protejeze pe cei persecutați din ură,
 1. sprijină apelul lansat de cetățeni eminenți de a institui o Zi Europeană pentru Comemorarea celor Drepti pentru a-i comemora, la 6 martie, pe cei care au înfruntat crimele împotriva umanității și totalitarismul prin asumarea responsabilității individuale;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, împreună cu numele semnatarilor ⁽¹⁾, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, Consiliului și parlamentelor statelor membre.

(1) Lista semnatarilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 10 mai 2012 (P7_PV(2012)05-10(ANN1)).

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Corneliu Vadim Tudor

P7_TA(2012)0151

**Decizia Parlamentului European din 10 mai 2012 privind cererea de apărare a imunității și
privilegiilor lui Corneliu Vadim Tudor (2011/2100(IMM))**

(2013/C 261 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Corneliu Vadim Tudor din 14 aprilie 2011, comunicată în ședința plenară din 9 mai 2011, pentru apărarea imunității sale în cauza penală intentată împotriva sa de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a României,
 - având în vedere că lui Corneliu Vadim Tudor i s-a oferit, de două ori, posibilitatea de a fi audiat în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin sufragiu universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010 și 6 septembrie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 72 din Constituția României,
 - având în vedere scrisoarea Reprezentantului Permanent al României pe lângă Uniunea Europeană din 7 octombrie 2011;
 - având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0151/2012),
- A. întrucât Corneliu Vadim Tudor, deputat în Parlamentul European, a solicitat să-i fie apărată imunitatea parlamentară în legătură cu procesul intentat la Înalta Curte de Casație și Justiție a României;

⁽¹⁾ Cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier [1964] Rep. 195, Cauza 149/85 Wybot/Faure și alții [1986] Rep. 2391, Cauza T-345/05 Mote/Parlament [2008] Rep. II-2849, Cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente [2008] Rep. I-7929, Cauza T-42/06 Gollnisch/Parlament [2010] Rep. II-1135 și Cauza C-163/10 Patriciello (nepublicată încă în culegerea de jurisprudență).

Joi, 10 mai 2012

- B. întrucât cererea dlui Tudor se referă la o cauză penală în care este învinuit de amenințarea unui executor judecătoresc și a câtorva ofițeri de poliție, de comiterea unor acte de violență împotriva acestora, de insultarea lor și, în general, de obstrucționarea punerii în executare a unei hotărâri judecătorești în contextul evacuării partidului România Mare din sediul său din București, la 4 ianuarie 2011;
- C. întrucât, în respectiva cauză penală, Corneliu Vadim Tudor este învinuit de nerespectarea hotărârii judecătorești și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii și ordinii publice;
- D. întrucât, în conformitate cu articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, membrii Parlamentului European nu fac obiectul niciunei forme de anchetă, detenție sau procedură juridică în ceea ce privește opiniile sau voturile exprimate de către aceștia în exercitarea sarcinilor care le revin și întrucât, în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol, deputații beneficiază, pe teritoriul propriului lor stat, de imunitățile acordate membrilor parlamentului lor;
- E. întrucât, în scrisoarea sa, dl Tudor face trimitere atât la articolul 8, cât și la articolul 9 din protocol (fostele articole 9 și 10); întrucât articolul 9 nu este relevant din perspectiva articolului 72 din constituția României și cererea sa trebuie, prin urmare, analizată exclusiv pe baza articolului 8;
- F. întrucât, prin scrisoarea din 8 iunie 2011, președintele Comisiei pentru afaceri juridice s-a adresat autorităților române, solicitând date suplimentare, mai amănunțite, cu privire la procesul intentat împotriva dlui Tudor;
- G. întrucât, prin scrisoarea din 7 octombrie 2011, autoritățile române au declarat că, deoarece dl Tudor nu a fost nici reținut, nici arestat și nici percheziționat, acordul Parlamentului European nu este necesar. Dat fiind că faptele incriminate nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului său, iar în cauză nu s-a dispus reținerea, arestarea sau percheziționarea, nu s-a considerat că ar fi necesar să se solicite ridicarea imunității dlui Tudor;
- H. întrucât evacuarea partidului România Mare și circumstanțele în care a avut loc aceasta constituie, într-adevăr, elemente de drept civil și penal care nu au o legătură directă și vădită cu exercitarea sarcinilor care îi incumbă dlui Tudor în calitatea sa de membru al Parlamentului European;
- I. întrucât dl Tudor nu a făcut uz de oportunitatea ce i s-a oferit pentru a explica comisiei competente cererea de apărare a imunității sale, în special în lumina scrisorii autorităților române;
1. hotărăște să nu apere imunitatea și privilegiile lui Corneliu Vadim Tudor;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorității competente din România și lui Corneliu Vadim Tudor.

Modificarea articolelor 87a și 88 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European

P7_TA(2012)0199

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2012 privind modificarea articolelor 87a și 88 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European (2009/2195(REG))

(2013/C 261 E/09)

Parlamentul European,

— având în vedere scrisoarea Președintelui său din 9 octombrie 2009,

— având în vedere articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0072/2012),
1. hotărăște să aducă Regulamentului său de procedură modificările prezentate mai jos;
 2. reamintește că aceste modificări intră în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a**

În cazul în care printr-un act legislativ se delegă Comisiei competența de a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ, comisia competentă:

- *examinează orice proiect de act delegat care este transmis Parlamentului pentru control;*
- *poate prezenta Parlamentului, într-o propunere de rezoluție, propuneri adecvate în conformitate cu dispozițiile actului legislativ.*

Dispozițiile articolului 88 alineatele (1), (2) și (3) se aplică mutatis mutandis.

1. Atunci când Comisia trimite Parlamentului un act delegat, Președintele îl transmite comisiei competente pentru actul legislativ de bază, care poate hotărî să numească un raportor pentru examinarea unuia sau a mai multor acte delegate.

Amendamentul 2**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1a (nou)**

(1a) Președintele comunică Parlamentului data la care actul delegat a fost primit în toate limbile oficiale și termenul în care se pot formula obiecțiuni. Termenul începe să curgă de la data menționată.

Comunicarea se publică în procesul-verbal al ședinței, menționându-se comisia competentă.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO C 81E, 15.3.2011, p. 6.

Joi, 10 mai 2012

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 3**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1b (nou)**

(1b) Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, respectând dispozițiile actului legislativ de bază și, dacă apreciază că ar fi oportun, după consultarea oricărei alte comisii interesate. Propunerea de rezoluție respectivă specifică motivele obiecțiilor formulate de Parlament și poate să includă o cerere adresată Comisiei de a prezenta un nou act delegat, ținând cont de recomandările formulate de Parlament.

Amendamentul 4**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1c (nou)**

(1c) În cazul în care comisia competentă nu prezintă nicio propunere de rezoluție cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri cade înainte și cel mai aproape de expirarea termenului stipulat la alineatul (5), un grup politic sau cel puțin 40 de deputați pot prezenta o propunere de rezoluție referitoare la chestiunea în cauză, spre a fi înscrisă pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate mai sus.

Amendamentul 5**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1d (nou)**

(1d) Parlamentul se pronunță, în termenul prevăzut în actul legislativ de bază, asupra oricărei propuneri de rezoluție depuse, cu majoritatea prevăzută la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care comisia competentă consideră că ar fi oportună o prelungire, în conformitate cu actul legislativ de bază, a termenului stabilit pentru formularea obiecțiilor în legătură cu actul delegat, președintele comisiei competente notifică Consiliul și Comisia, în numele Parlamentului, cu privire la respectiva prelungire.

Joi, 10 mai 2012

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 6**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1e (nou)**

(1e) În cazul în care comisia competentă recomandă ca, înainte de expirarea termenului prevăzut în actul legislativ de bază, Parlamentul să declare că nu formulează obiecțiuni în legătură cu actul delegat:

- aceasta informează președintele Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată și depune o recomandare în acest sens;
- dacă, în cursul reuniunii următoare a Conferinței președinților de comisie sau, în caz de urgență, printr-o procedură scrisă, nu este formulată nicio obiecțiune, președintele acesteia aduce faptul la cunoștința Președintelui Parlamentului, care informează plenul în consecință, în cel mai scurt timp;
- dacă, în termen de douăzeci și patru de ore de la anunțul făcut în plen, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați se opun recomandării, aceasta din urmă este supusă la vot;
- dacă, în același termen, nu se exprimă nicio opoziție, se consideră că recomandarea propusă este aprobată;
- adoptarea unei astfel de recomandări atrage după sine inadmisibilitatea oricărei propuneri ulterioare de obiecțiune în legătură cu actul delegat.

Amendamentul 7**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1f (nou)**

(1f) Cu respectarea dispozițiilor din actul legislativ de bază, comisia competentă poate lua inițiativa de a prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată de revocare, integral sau parțial, a delegării de competențe prevăzută în actul respectiv. Parlamentul se pronunță cu majoritatea prevăzută la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Amendamentul 8**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 87a – alineatul 1g (nou)**

(1g) Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la pozițiile asumate în temeiul prezentului articol.

Joi, 10 mai 2012

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 9

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – titlu

Măsurile de punere în aplicare

Acte și măsuri de punere în aplicare

Amendamentul 10

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 1

(1) În cazul în care Comisia transmite Parlamentului un proiect de **măsuri** de punere în aplicare, Președintele trimite **proiectul de măsuri** comisiei competente **pentru actul din care derivă măsurile de punere în aplicare. Atunci când procedura comisiilor asociate a fost aplicată privind actul de bază, comisia competentă invită cealaltă comisie să-și expună opiniile oral sau în scris.**

(1) În cazul în care Comisia transmite Parlamentului un proiect **de act sau de măsură** de punere în aplicare, Președintele îl transmite comisiei competente **în ceea ce privește actul legislativ de bază, care poate hotărî să numească un raportor pentru examinarea unuia sau a mai multor proiecte de acte sau de măsuri de punere în aplicare.**

Amendamentul 11

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 2

(2) **Președintele comisiei competente stabilește un termen limită pentru a permite deputaților să propună comisiei să aducă obiecții la proiectul de măsuri. În cazul în care consideră oportun, comisia poate hotărî numirea unui raportor dintre membrii săi sau membrii supleanți permanenți. În cazul în care comisia aduce obiecții la proiectul de măsuri, aceasta depune o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsuri care poate, de asemenea, indica modificările care ar trebui aduse proiectului de măsuri.**

(2) **Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, semnalând că un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute în actul legislativ de bază sau că nu este în conformitate cu dreptul Uniunii din alte motive.**

În cazul în care, în cadrul termenului limită calculat de la data primirii proiectului de măsuri, Parlamentul adoptă o astfel de rezoluție, Președintele solicită Comisiei retragerea sau modificarea proiectului de măsuri sau prezentarea unei propuneri în cadrul procedurii legislative adecvate.

Amendamentul 12

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 3

(3) **În cazul în care nu a existat o perioadă de sesiune înainte de expirarea termenului, dreptul de reacție se consideră delegat comisiei competente. Această reacție se prezintă sub forma unei scrisori a președintelui comisiei care este transmisă comisariatului competent și notificată tuturor deputaților în Parlament.**

(3) **Propunerea de rezoluție poate cuprinde o cerere adresată Comisiei, solicitând retragerea actului, a măsurii sau a proiectului de act sau de măsură, modificarea acestora luând în considerație obiecțiunile formulate de Parlament sau prezentarea unei noi propuneri legislative. Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la poziția adoptată.**

Joi, 10 mai 2012

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 13**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 4 – partea introductivă**

(4) În cazul în care măsurile de punere în aplicare preconizate de Comisie intră sub incidența procedurii de reglementare cu control, **alineatul (3) nu se aplică, iar la alineatele (1) și (2) se adaugă următoarele:**

(4) În cazul în care măsurile de punere în aplicare preconizate de Comisie intră sub incidența procedurii de reglementare cu control **prevăzută prin Decizia 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei, se aplică următoarele dispoziții suplimentare:**

Amendamentul 14**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 4 – litera a**

(a) termenul pentru control începe să curgă din momentul în care proiectul de măsuri a fost prezentat Parlamentului în toate limbile oficiale. Atunci când se aplică **termene mai scurte** [articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei] sau în **situații** de urgență [articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE], cu excepția cazului în care președintele comisiei competente ridică obiecții, termenul pentru control începe să curgă de la data primirii de către Parlament a proiectului final al măsurilor de punere în aplicare în versiunile lingvistice în care a fost prezentat membrilor comitetului instituit în conformitate cu Decizia 1999/468/CE. În acest caz, articolul 146 nu se aplică;

(a) termenul pentru control începe să curgă din momentul în care proiectul de măsuri a fost prezentat Parlamentului în toate limbile oficiale. Atunci când se aplică **termenul de control scurtat, prevăzut la** articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE și în **situațiile** de urgență **prevăzute la** articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, cu excepția cazului în care președintele comisiei competente ridică obiecții, termenul pentru control începe să curgă de la data primirii de către Parlament a proiectului final de măsuri de punere în aplicare în versiunile lingvistice în care a fost prezentat membrilor comitetului instituit în conformitate cu Decizia 1999/468/CE. În acest caz, articolul 146 nu se aplică;

Amendamentul 15**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 4 – litera aa (nouă)**

(aa) dacă proiectul de măsură de punere în aplicare se întemeiază pe articolul 5a alineatul (5) sau alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, care prevede termene mai scurte în care Parlamentul European își poate exprima opoziția, președintele comisiei competente poate prezenta o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsură, în cazul în care comisia nu a putut să se întrunească în termenul prevăzut.

Amendamentul 16**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 4 – litera b**

(b) Parlamentul, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, se poate opune adoptării proiectului de **măsuri, justificându-și opoziția prin indicarea faptului** că proiectul **de măsuri** depășește competențele de punere în aplicare prevăzute de **instrumentul** de bază, nu este compatibil cu obiectivul sau conținutul **instrumentului** de bază sau nu respectă principiile subsidiarității sau proporționalității;

(b) Parlamentul, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, se poate opune adoptării proiectului de **măsură de punere în aplicare, indicând** că proiectul depășește competențele de punere în aplicare prevăzute **de actul** de bază, sau că nu este compatibil cu obiectivul sau conținutul **actului** de bază sau că nu respectă principiile subsidiarității sau proporționalității;

Joi, 10 mai 2012

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 17

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 4 – litera c

- (c) *dacă proiectul de măsuri se întemeiază pe articolul 5a alineatul (5) sau alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, care prevede termene mai scurte în care Parlamentul se poate opune, președintele comisiei competente poate prezenta o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsuri, în cazul în care comisia nu a putut să se întrunească în timpul avut la dispoziție.* **eliminat**

Amendamentul 18

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88 – alineatul 4 – litera ca (nouă)

- (ca) *în cazul în care comisia competentă, în urma unei cereri corespunzător motivate din partea Comisiei, îi recomandă președintelui Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată, ca Parlamentul să declare că nu se opune măsurii propuse înainte de expirarea termenului normal, prevăzut la articolul 5a alineatul (3) litera (c) și/sau la articolul 5a alineatul (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura prevăzută la articolul 87a alineatul (6) din prezentul regulament.*

Amendamentul 19

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88a – titlu (nou)

Articolul 88a

Examinarea în cadrul procedurii cu comisii asociate sau cea cu reuniuni comune ale comisiilor

Amendamentul 20

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 88a – alineatul 1 (nou)

- (1) *În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 50, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de măsuri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:*

— *actul delegat sau proiectul de act sau de măsură de punere în aplicare se transmite comisiei competente în fond și comisiei asociate;*

Joi, 10 mai 2012

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

- *președintele comisiei competente în fond stabilește un termen în limitele căruia comisia asociată poate formula propuneri în legătură cu aspectele ce țin de competența sa exclusivă sau de competența comună a acestor două comisii;*
- *dacă actul delegat sau proiectul de act sau de măsură de punere în aplicare este, în esență, de competența exclusivă a comisiei asociate, comisia competentă reia propunerile acesteia fără a le supune la vot; în caz contrar, Președintele poate autoriza comisia asociată să prezinte Parlamentului o propunere de rezoluție.*

Amendamentul 21

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Articolul 88a – alineatul 2 (nou)

(2) *În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 51, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de măsuri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:*

- *la primirea actului delegat sau a proiectului de act sau de măsură de punere în aplicare, Președintele stabilește comisia competentă sau comisiile de a căror competență comună este examinarea, ținând cont de criteriile stabilite la articolul 51 și de eventualele acorduri dintre președinții comisiilor în cauză;*
- *dacă un act delegat sau un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare a fost trimis pentru examinare prin procedura cu reuniuni în comisii comune, fiecare comisie poate solicita convocarea unei reuniuni comune pentru examinarea unei propuneri de rezoluție. În lipsa unui acord între președinții comisiilor în cauză, reuniunea comună este convocată de președintele Conferinței președinților de comisie.*

Amendamentul 22

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Articolul 216 – alineatul 4

(4) Rectificarea se anunță în următoarea perioadă de sesiune. Rectificarea se consideră aprobată, cu excepția cazului în care, în termen de **48** de ore de la anunțarea acesteia, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați prezintă o cerere de supunere la vot. În cazul în care rectificarea nu este aprobată, aceasta se retrimite comisiei competente, care poate să propună o rectificare modificată sau să încheie procedura.

(4) Rectificarea se anunță în următoarea perioadă de sesiune. Rectificarea se consideră aprobată, cu excepția cazului în care, în termen de **24** de ore de la anunțarea acesteia, un grup politic sau cel puțin 40 de deputați prezintă o cerere de supunere la vot. În cazul în care rectificarea nu este aprobată, aceasta se retrimite comisiei competente, care poate să propună o rectificare modificată sau să încheie procedura.

Joi, 10 mai 2012

Examinarea în comisie a întrebărilor cu solicitare de răspuns scris rămase fără răspuns (interpretarea articolului 117 alineatul (3) din Regulamentul de procedură)

P7_TA(2012)0204

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2012 privind examinarea în comisie a întrebărilor cu solicitare de răspuns scris rămase fără răspuns (interpretarea articolului 117 alineatul (3) din Regulamentul de procedură)

(2013/C 261 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere scrisoarea din 27 aprilie 2012 a președintelui Comisiei pentru afaceri constituționale,

— având în vedere articolul 211 din Regulamentul său de procedură,

1. decide să introducă următoarea interpretare la articolul 117 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură:

„Întrucât președintele unei comisii parlamentare este împuternicit, în temeiul articolului 193 alineatul (1), să convoace o reuniune a comisiei, pentru a permite o bună organizare a lucrărilor, decizia cu privire la proiectul de ordine de zi a reuniunii convocate îi revine președintelui. Acest drept nu aduce atingere obligației prevăzute la articolul 117 alineatul (3) de a înscrie, la cererea autorului său, o întrebare cu solicitare de răspuns scris pe proiectul de ordine de zi a reuniunii următoare a comisiei. Cu toate acestea, președintele dispune de puterea discreționară de a propune, ținând seama de prioritățile politice, ordinea lucrărilor reuniunii și normele de procedură (de exemplu o procedură fără dezbateri, eventual cu adoptarea unei decizii privind măsurile care trebuie luate sau chiar, dacă este cazul, o recomandare de a amâna punctul pentru o reuniune ulterioară).”

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene *I**

P7_TA(2012)0148

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))

(2013/C 261 E/11)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0041),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0030/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 25 aprilie 2012 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0140/2012),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

—

Joi, 10 mai 2012

P7_TC1-COD(2012)0019

Poziția Parlamentului European adoptată în a prima lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 765/2012.)

Restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă *I**

P7_TA(2012)0149

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1342/2007 al Consiliului privind aplicarea unor restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))

(2013/C 261 E/12)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0715),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0396/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 25 aprilie 2012 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0085/2012),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Joi, 10 mai 2012

P7_TC1-COD(2011)0315

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1342/2007 al Consiliului privind aplicarea unor restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 529/2012.)

Publicarea electronică a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene ***

P7_TA(2012)0150

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului privind publicarea electronică a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))

(2013/C 261 E/13)

(Procedura legislativă specială – aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de regulament al Consiliului (10222/5/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0076/2012),
 - având în vedere articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0087/2012),
1. aprobă proiectul de regulament al Consiliului;
 2. reamintește Consiliului că, dacă cerința privind unanimitatea în conformitate cu articolul 352 TFUE și procedurile parlamentare interne pendinte din Regatul Unit conduc la modificări în proiectul de text, trebuie solicitată din nou aprobarea Parlamentului.
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Joi, 10 mai 2012

Roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii *I**

P7_TA(2012)0197

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (reformare) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))

(2013/C 261 E/14)

(Procedura legislativă ordinară - reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0402),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0190/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 26 octombrie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 25 noiembrie 2011 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 28 martie 2012 de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 87 și articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0149/2012),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 24, 28.1.2012, p. 131.⁽²⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Joi, 10 mai 2012

P7_TC1-COD(2011)0187

Poziția Parlamentului European adoptată în a primă lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (Reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 531/2012.)

Exportul și importul de produse chimice periculoase *I**

P7_TA(2012)0198

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind exportul și importul de produse chimice periculoase (reformare) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))

(2013/C 261 E/15)

(Procedura legislativă ordinară - reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0245),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 192 alineatul (1) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0107/2011),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 13 iulie 2011 ⁽¹⁾,
- după consultarea Comitetului Regiunilor,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽²⁾,
- având în vedere scrisoarea din 25 noiembrie 2011 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 29 februarie 2012 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0015/2012),

⁽¹⁾ JO C 318, 29.10.2011, p. 163.

⁽²⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Joi, 10 mai 2012

- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0105

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc (reformare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 649/2012.)

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Joi, 10 mai 2012

2013/C 261 E/11	<p>Protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD)) 51</p>	51
	<p>P7_TC1-COD(2012)0019</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în a prima lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene 52</p>	52
2013/C 261 E/12	<p>Restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1342/2007 al Consiliului privind aplicarea unor restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD)) 52</p>	52
	<p>P7_TC1-COD(2011)0315</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1342/2007 al Consiliului privind aplicarea unor restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă 53</p>	53
2013/C 261 E/13	<p>Publicarea electronică a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului privind publicarea electronică a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP)) 53</p>	53
2013/C 261 E/14	<p>Roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (reformare) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD)) 54</p>	54
	<p>P7_TC1-COD(2011)0187</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în a primă lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (Reformare) 55</p>	55
2013/C 261 E/15	<p>Exportul și importul de produse chimice periculoase ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind exportul și importul de produse chimice periculoase (reformare) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD)) 55</p>	55
	<p>P7_TC1-COD(2011)0105</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 mai 2012 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc (reformare) 56</p>	56

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO